

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023
REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జూన్ 2022

వెల - ₹ 30.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 02

సాయిబాగురు

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎకిరూల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన

ఏకైక పత్రిక, మన "సాయిబాబా"

టిప్పణి పూజ్య గురుపత్ని శ్రీమతి ఎకిరాల అలివేలుమంగమ్మ
టిప్పణి ఆరాధనామహాత్మ ప్రత్యేక సంచిక

సాయి మందిరాలలో నాలుగు షారతులిఖాలి 03

గుర్వాజ్ఞ 05

శ్రీ సాయిమాసర్ ! జై తాయిమాసర్ !! 08

"భగవంతునికి చెడు అంటేను, చెడుకు భగవంతుడంటేనూ భయం" 12

మాత్ర దేవో భవ! 15

మాత్ర దేవి స్తుతులు 23

మాత్ర దేవి టిప్పణి సన్మిధిలో నిత్యసేవలు 27

చిరునామా

SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,
Hyderabad, Telangana - 500068. Phone No. +91 - 74160 41550

Branch Office: Kondaiah Bunk Street, Kothapea, Ongole, Prakasam Dt.
Andhra Pradesh. Phone No. 08592 233271

www.saibharadwaja.org

చండా వివరములు: విడి ప్రతి - 10.00 ; సంవత్సర చండా - 100.00

సాయి మందిరాలలో

నాలుగు హోరతులివ్వాలి

~పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజి~

శ్రీ సాయి తాము మహాసమాధి చెందిన తర్వాతగూడ అంతకుముందు వలెనే నిత్యజాగరూకులై అప్రమత్తతతో భక్తులను కాపాడుతుంటానని చెప్పారు. ప్రపంచమంతటా లక్ష్మాబి భక్తుల అనుభవం నేటికీ బీనిని నిరూపిస్తున్నది. ఇది శాశ్వతంగా నిత్యసత్యమైనిలుస్తుందని వారి వాగ్గానము. వారు సశరీరులై వున్నప్పటిలాగే నేడుకూడా వారికి, వారి చిత్రపటానికి భేదమే లేదని ఎందల భక్తుల అనుభవమో నిరూపిస్తున్నది.

అట్టి అనుభవం యింకా కలగని వారి శద్భక్తులలో యింకా లోపమున్నదని అర్థము. వారు సాయిచరిత పారాయణ, వారి లీలాస్వరణ మరింత శ్రద్ధగా కొనసాగిస్తూ, తమకట్టి అనుభవం ప్రసాదించి ఉన్న వారి ప్రార్థనల్లో ప్రార్థిస్తుండాలి. ఓరిమితో వేచి వుండాలి. కారణం మన అంతరంగంలో ఒక పరిపాకం వచ్చేలోపలే, అట్టి విశేషమైన అనుభవాలు మనకు ప్రసాదిస్తే చెప్పారాని ఆచేశం మనలో కలిగి మనం అదుపుత్పిప్పి మన జీవితవిధులను, లోకిక జీవితాన్ని తారుమారు చేసుకుని ప్రమాదముంటుంది. నిపుణుడైన వైద్యుడు సకాలంలో

మాత్రమే మందిచ్చినట్లు సాయికూడా సకాలంలోనే తగిన అనుభవాలిస్తారు. మనకట్టి అనుభవం ప్రసాదించి తలింపచేయాలన్న ఆతురత మనకంటే వాలే ఎక్కువగా పుంటుంది. తనబడ్డ వీలైనంత ఎక్కువగా తిని హరించుకోవాలన్న ఆరాటం ప్రతి తల్లికి పున్నట్లు, తాను బోధించిన విద్యనంతటినీ శిష్యుడు శల్యగతం చేసుకోవాలని ప్రతి మంచి ఉపాధ్యాయుడు ఆశించినట్లు.

ఇట్టి పరిపాకం మనలో కలిగించేది మన ఇంటా, స్నానిక సాయి మందిరములోనూ పున్న చిత్రపటాలు - మనకింకా అనుభవం కాకున్నా - వారి ప్రత్యక్ష రూపాలేనని గుర్తుంచుకోని, వారు మన సేవలను ప్రత్యక్షంగా గమనిస్తున్నారన్న గుర్తింపును నిలుపుకునే కైంకర్యమే. పీటిలో అతి బలీయమైనవి హోరతులు.

**శ్రద్ధాభక్తులతో
కొనసాగించని హోరతులను
మందిరాలలో
క్రమంగా మహిమ లుప్తమవుతుంది.
కేవలం భూతికమైన మందిర
వ్యవహరాలు అతిముఖ్యమై,
నిర్వాపకుల మధ్య రాగద్వేషాలు
బలీయమై, మందిర వాతావరణం
కలుపితమౌతుంది.**

హోరతులు జిలపించడం ఆతిముఖ్యం. ఎంతటి ప్రతిభావంతుడైన గురువైనా, తననుండి శ్రద్ధాసక్తులతో

విద్యను కోఱ ఆణ్ణించగల శిష్యులు లేనప్పుడు వారి జ్ఞానం గుప్తంగా వుండిపోతుంది. అలానే శద్భవక్తులతో హోరతులను కొనసాగించి మంచిరాలలో క్రమంగా మహిమ లుప్తమవుతుంది. కేవలం భౌతికమైన మంచిర వ్యవహారాలు అతిముఖ్యమై, నిర్వహకుల మధ్య రాగద్వేషాలు బలీయమై, మంచిర వాతావరణం కలుషితమౌతుంది.

ఆరతులు పాడేటప్పుడు మనము సాయిబాబా యొక్క ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యంలో వున్నామని, వారు మనము పాడే హోరతులను, మన భావాలను గుర్తుస్తూ తమ కృపాదృష్టిని తగురీతిన సూర్యకిరణాల్లగా మన హృదయ కమలాలపై నిలిపి, అవి వికసించేలాగా చేస్తున్నారని గుర్తుంచుకోవాలి. ఉదయ(కాకడ)హోరతి పాడేటప్పుడు మన హృదయాలలో అజ్ఞానమనే నిద్రమాటున వున్న సాయిని మనం మేల్కొల్పుతున్నామని గుర్తుంచుకోవాలి. ఈ గుర్తుంపురూపంలో

నారద, తుంబురాచి మహార్షులు సర్వగతులై ఆయన మేల్కొల్పుకు ఎదురు చూస్తుంటారని దాని భావం. రాత్రి పవళీంపు(శేష్య)హోరతి పాడేటప్పుడు వారు మన హృదయ మంచిరాలలో ‘యానిశా సర్వభూతానాం’ అను భగవంతీతా శోకంలో చెప్పినట్లు యోగనిద్రలో శయనిస్తారు అని గుర్తుంచుకోవాలి. యోగనిద్ర అంటే ఏమిటో సాయిచలిత చూస్తే బాగా తెలుస్తుంది.

నిత్యం తెల్లవారగానే హోరతి అయ్యాక ద్వారకామాయలో తమచెంత కూర్చున్న భక్తులతో ఆ ముందటిరాత్రి ఆయన ఎక్కడెక్కణి భక్తులను ఏ ఏ ఆపదల నుండి కాపాడినటి, గతించిన జీవులను ఉత్తమలోకాలకో, లేక జన్ములకో ఎలా తీసుకుపశేయింది ఆయన వివరించేవారు. కొద్ది కాలంలో అవి యదార్థాలని బుజువులు భక్తులకు అందేవి. అంటే వారి నిద్ర మన నిద్ర వంటిచి కాదు. వారు నిత్య జాగరూకులు. వారు కటీకనేలపై పండుకుంటుంటే చూడలేక ఒక చెక్కబల్లనో లేక మంచాన్నో సమల్చింపజూచిన ఒక భక్తునితో, “నా వలె కన్నులు తెలిచి నిభించ గలవాడే సన్నని పాతగుడ్డపీలికలతో మసీదుకప్పు నుండి వేలాడచీయబడిన చెక్కపులకపై నిభించగలడు. నిత్యమూ నేను నిల్చించేటప్పుడు మహాల్యాపతితో మెలకువగా కూర్చుని తన చేతిని నా హృదయంపై వుంచి ఆక్షడ జిలగే నామస్వరణ గుర్తుస్తూండమని చెబుతాను. కాసీ అతడు మధ్యలో నిద్ర తూగుతాడు” అన్నారు. అందుకని పై పరమసత్యము గుర్తుంచుకొనే ఆరతులు పాడుకోవాలి.

ఇలా నాలుగుసార్లు నిత్యమూ వారి ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యము గూర్చి మనకు మనమే గుర్తు చేసుకుంటుంటే క్రమంగా ఆ సత్యం మనకు అనుభవమవుతుంది. ధినికితోడు మనము ఏమి తిన్నా, త్రాగినా, మొదట వారికల్పించి, సేవించాలని కూడా సాయి సూచించారు. భోజన సమయంలో యథాశక్తి సర్వజీవ స్వరూపియైన సాయికని కాకబలి ఇంటి బయట విడిచివచ్చి, మిగిలినట వారి ప్రసాదమన్న భావంలో మనం శ్రద్ధగా భుజించాలి. •

రూరాజు

~పూజ్య గురుపత్రీ శ్రీ అలవేలు మంగమ్మ~

(ఆచార్య భరద్వాజ కృతజ్ఞతా మహాత్మవము' సందర్భంగా పూజ్య గురుపత్రీ జూలై 2013 సంఖికలో ప్రాసిన వ్యాసము పునర్చుదితము)

నద్వారా ఇది చేయమనిగాని, చేయవద్దని గానీ చెప్పినదానిని గురువు యొక్క ఆజ్ఞ అని, లేక గురువు యొక్క ఆదేశమని చెబుతారు.

గురువు యొక్క ఆజ్ఞ వాచా కావచ్చు, లేక అనేక విధాలుగా గూడ వుండవచ్చు.

ఈ వాక్కు ద్వారా చెప్పడంలో గూడ గురువు అనేక విధాలుగా చెప్పవచ్చు. నెమ్ముబిగా చెప్పవచ్చు. గొణిగెనట్లు చెప్పవచ్చు. పెద్దగా ఆజ్ఞాపించినట్లు చెప్పవచ్చు. సామ్యంగా చెప్పవచ్చు. కోపంగా గూడ చెప్పవచ్చు. అరచినట్లు చెప్పవచ్చు. సంకేతంగా చెప్పవచ్చు.

ఒక్కొక్కప్పుడు గురువు సంజ్ఞలద్వారా చెప్పవచ్చు. కనుస్పెగల ద్వారా చెప్పవచ్చు, చేతల ద్వారా చెప్పవచ్చు.

వారి ఆజ్ఞలు కొన్ని కలినంగా వుండవచ్చు. కొన్ని ఎంతో సులభంగా ఆచలించగలిగే ఏగా వుండవచ్చు.

ఆ దే శా లు అనేక రకాలు - పనులు చేయమని ఆ దే శిం చ డ ము , సం సా గ్రా లు మా ర్చు కో వ ల సి వచ్చినవాటిని ఆదేశించడము, బలహీనతలను

పోగొట్టుకోవలసిన వాటిని ఆదేశించడము మొ॥నవి.

ఒక్కొక్కప్పుడు యితరులద్వారా గూడ గురువు ఆజ్ఞాపించడం జరుగుతూ వుంటుంది.

అయితే సద్గురువు అందరికీ ఒకే విధమైన ఆదేశాలనివ్వరు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్క విధమైన ఆదేశాలనిస్తారు. ఒకరికే ఒకసాల ఒకటి చేయమని చెజతే, మరొకసాల అదే చేయవద్దని చెబుతారు గూడ. ఎవరి సంస్కారాలకు తగిన ఆదేశాలనివ్వడం సద్గురువు యొక్క ప్రత్యేకత.

దేహధాలయై పును సద్గురువు యొక్క ఆదేశాలను ఆచలించడం సులభమేగాని సమాధి చెందిన గురువు యొక్క ఆదేశాలను గుర్తు పట్టేదెలా? గుర్తుపట్టినా ఆచలించడం కష్టమేమానని కొందరికి అనిపించవచ్చు.

కానీ సశరీరులుగా పును గురువు యొక్క ఆజ్ఞలను పాటించడం గూడ అంత తేలికేమీ గాదు. ఎవరు ఏది చేసినా, ఏదిమాట్లాడినాతమతమ ఇప్పాయిప్పాలనుసరించే చేస్తుంటారు. అలా ఇ పొట్ట యి పొట్ట లు పనిచేయడం పల్ల గురువు యొక్క ఆజ్ఞలో గూడ తమకు ఇప్పమైన వాటినే చేస్తుంటారు.

సద్గురువు యొక్క సన్నిఖిలో పునువారైనా, లేనివారైనా అలాగే పుల్లించడం జరుగుతూ వుంటుంది. గురు సన్నిఖిలో

సద్గురువులు దృశ్యరూపంలో కొందరికి కనిపించి ఆదేశించవచ్చు. మరికొందరికి స్వప్న దర్శనాల ద్వారా ఆదేశాలను అందించవచ్చు. ఇంకొందరికి ఇతర మహాత్మల ద్వారా గూడా ఆదేశించవచ్చు. కొందరికి జీవితంలో జరిగే సంఘటనల ద్వారా గూడ ఆదేశాలు లభించవచ్చు.

వున్నవారు నిరంతరం ఆయన వల్ల జిలగే లీలలను చూస్తున్నప్పటికీ, ఆయన మహిమ తెలుస్తూ వున్నప్పటికీ ఆయన ఆజ్ఞలను - తమకు ఇష్టంలేని వాటిని - పాటించకపోవడం జరుగుతూ వుంటుంది. కారణం - గురువుగంభీరంగా వుండక మామూలు వ్యవహరాలలోను, కొన్ని సందర్భాలలో యితరుల సలహాలను స్వీకరించేవారుగాను, కొన్ని సందర్భాలలో ఇతరుల మాటలను వినేవారుగాను, ఇంకొన్ని సందర్భాలలో ఏమీ తెలియనివారుగానూ వుండడం వల్ల వారి సర్వజ్ఞత్వము, సర్వశక్తిమత్తుము వారి సన్మిఖీలో వున్నవారి మనసులలో మరుగున పడిపోతాయి. అందువలన వారికి గురువు పట్ల చనువు ఏర్పడుతుంది.

మొదట్లో వున్న భయము, వినయ విధేయతలు కొరవడతాయి. వారి అంతటి మహానీయులతోనూ మామూలు వ్యక్తులతో వలెనే చనువుగా మాట్లాడడం జరుగుతూంటుంది. అందుకని పెద్ద విషయాలలోనే గాక, చిన్న విషయాలలో గూడ వారి ఆదేశాలను తమ ఇష్టాలకు వ్యతిరేకంగా వుంటే ఆచలించకపోవడం జరుగుతూంటుంది.

అసలు గురువు యొక్క ఆజ్ఞలను ఎందుకు పాటించాలి? అన్నింటినీ పాటించడం అవసరమా?

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం అసలు ఆయనను ఎందుకు ఆశ్రయిస్తున్నామో, సేవిస్తున్నామో తెలిస్తేగాని అర్థంగాదు. ఆయనను ఆశ్రయించినప్పటికీ మనం వారి ఆదేశాలను పాటించకతప్పదు. అలా లౌకిక కోంకలకోసం వారిని ఆశ్రయించినప్పటికీ వారి ఆదేశాలను పాటించలేకపోవడం గూడ మహాత్ముల చరిత్రలలో చూడవచ్చు.

ఏ విషయంలోనైనా విలువ తెలిస్తేగాని దానిని మనస్సుల్గా పాటించలేము. అలాగే సద్గురువు

యొక్క మహిమ, వారి వాక్యాలలోని విలువ, ప్రభావము తెలిస్తేగాని ఆయన ఆజ్ఞలను ఆచలించలేము. వారు మామూలుగా మాట్లాడినట్లు అనిపించిన ఆదేశాలలోనైనా సరే మనకు ఎంతటి శ్రేయస్తు ఇమిడి వుంటుందో మొదటగా మనకు అర్థంకావాలి. అందుకు ఆయన చరిత్రలో మనకు లభించిన సంపుటనలను స్ఫురించుకోవడం అవసరం. పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు నిరంతర సాయిలీలం స్వరం వల్ల సాయి యొక్క బౌన్సుత్వము మనకు అవగతమై ఆయనపట్ల భక్తిశర్దలు పెరిగి ఆయన మాటలయందు విశ్వాసం పెరుగుతుంది. అప్పుడు అన్ని విషయాలలోనూ ఆయన చెప్పినట్లు ఆచలించగలగుతాము.

సద్గురువు యొక్క ఆజ్ఞల ప్రకారం నడుచుకుంటే ఎలా వుంటుందో, ఆచలించకపోతే ఎలా వుంటుందో, ఏమి జరుగుతుందో శ్రీ సాయి లీలామృతములో మనకు ఎన్నో ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి. సందర్భానుసారంగా మచ్చుకు కొన్నింటిని మనమిక్కడ స్ఫురించుకుందాము.

సద్గురువు తమ వద్దకు లోకిక కోలకల కోసం వచ్చేవాలికైనా, పారమార్థికత కోసం వచ్చేవాలికైనా - వారి కోలకలు తీరుస్తూనే వారి వారి స్థాయిని బట్టి, పరిపాకాన్ని బట్టి వారికి తగిన ఆదేశాలనిచ్చి, వారిని పారమార్థికత వైపుకు తీసుకువెళ్లారు. అదే వారి ప్రత్యేకత.

ఉదాహరణకు మహాల్పాతిని అతను చేసే స్వర్ఘకారపృత్తిని మానుకుని, పూజాలిగా పుండి, ఇఛ్ఛాటనతో జీవించమని బాబా ఆజ్ఞాపించారు. అతడులాగే చేసి కృతార్థుడయ్యాడు.

అలాగే హీడాబేగ్ అనునతనిని కణాడ సమీపంలోని కంటోన్సెంట్ దగ్గరకువెళ్ళమనిఆజ్ఞాపించారు. అతడాయన ఆజ్ఞానుసారం ప్రవర్తించి
గొప్ప మహాత్ముడుగా
రూ పా ० దా డు .
ఉపాసనిబాబాను నాలుగు
స ० వ త స రా ల పా టు
బుండోబా ఆలయంలో
వుండమనడమేగాక అలా
చేస్తే తమ ఆధ్యాత్మిక స్థితినే
అతడూ పాందగలడని

అభయమిచ్చారు సాయి. కానీ అతడు 3-1/2 సం॥లు
మాత్రమే వుండగలిగాడని అతని చలిత చూస్తే తెలుస్తుంది.

అలాగే ఒకడు తనకు ఆత్మానుభూతిని ప్రసాదించమని ప్రాథించాడు. ఇప్పుడు సమయం కాదని బాబా ఎంతగా చెప్పినా వినక తనకు అట్టి అనుభూతి అప్పుడే కావాలని పట్టుబడతాడు. బాబా అతనివైపు తమ పిడికిలి విసిలి అట్టి అనుభూతిని అతనికి ప్రసాదిస్తారు. కానీ అట్టి స్థితిని అతడు భలించలేక తిలిగి తీసుకోమని బాబాను ప్రార్థిస్తాడు. బాబా అలానే తిలిగి తీసుకుంటారు.

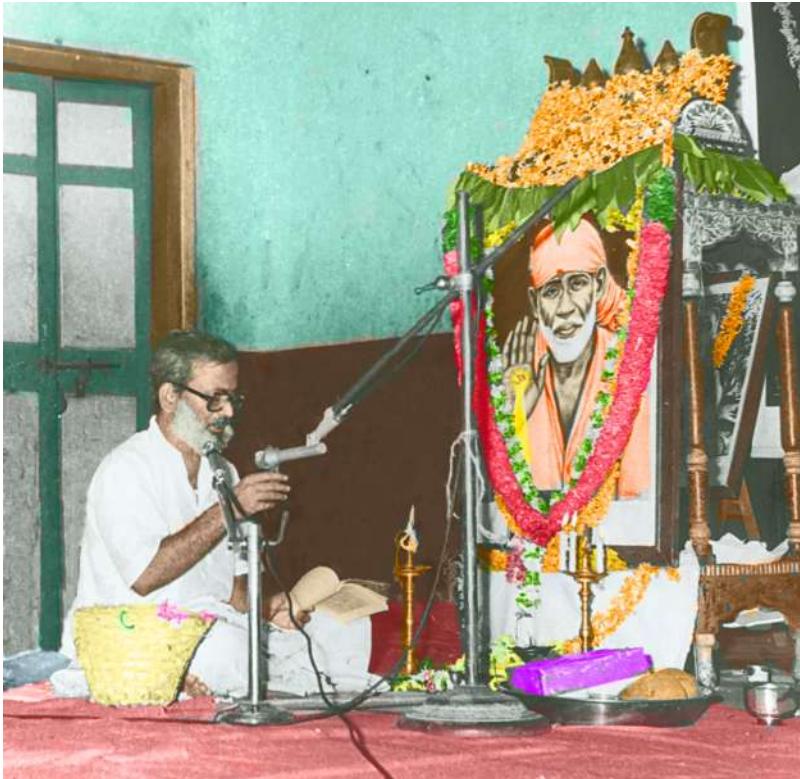
ఈ విధంగానే బాబా భక్తులు కోరే లోకికమైన కోలకలను గూడ ఎన్నింటినో తీర్చేవారు. కొన్నింటిని ఆయన ప్రసాదించేటప్పుడు వారికి కొన్ని ఆదేశాలనిచ్చేవారు. కొందరు వాటిని పాటించి శైయస్సును పాందేవారు.

వాటిని ఉల్లంఘించిన వారు నష్టపోవడము, ఇబ్బందులు పడడమూ జిల్గేది.

ఉదాహరణకు మిల్ల మేనేజరు పదవికి రాజీనామా చేసిన సదాతివ తార్కాడ్ శిలిడీలో కొంతకాలముండి తిలిగి వెళ్డానికి బాబాను సెలవు కోరాడు. బాబా

అతనిని పూనా మీదుగా వెళ్ళమన్నారు. అట్లా వెళ్తే ఖర్చు ఎక్కువైనప్పటికీ అతడాయన ఆజ్ఞను పాటించాడు. అతనికి

**పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శ్రీ
సాయిబాబాను సశలీరులుగా
దర్శించలేదు. అయినప్పటికీ బాబా
ఆయనకు తమ ఆదేశాలనిచ్చి
అయన జీవితాన్ని నడిపించారు.**

వెంటనే పూనాలో ఉద్ఘాటన వచ్చింది.

అలాగే ప్రథమంగా దల్చించిన బలరామ్ దురంథర్ కు చిలిం పీల్చుమని యచ్చారు బాబా. తన కలవాటు లేకపోయినప్పటికీ అతడు బాబా ఆజ్ఞను పాటించాడు. అతనిని బాధిస్తున్న ఉబ్బం ఆప్పటితో తగ్గిపాయింది.

ఒకసారి నానా చందోర్కర్, దాసగణ శిరిడి నుండి బయలుదేలి బాబాను సెలవుకోరారు. బాబా వారిద్దలనీ భోజనం చేసి వెళ్ళమన్నారు. కానీ భోజనం చేస్తే రైలు సమయం మించిపోయి రైలు అందదని దాసగణ భోజనం చేయకుండానే బయలుదేరాడు. బాబా చెప్పినట్టు భోజనం చేసి బయలుదేలన నానా వెళ్ళేవరకూ రైలు రానేదు. బాబా మాటను ఉల్లంఘించిన దాసగణ ఆకలితోనే వుండవలసి వచ్చింది.

ఒకసారి ఒక బ్రాహ్మణుడు తన దాలర్ధం తీర్చుమని బాబాను ప్రార్థించాడు. ఆయన ఒక పాట్లం అతనికిచ్చి, దానిని ఇంటికి వెళ్ళేవరకూ విప్పి చూడవద్దని చెప్పారు. కానీ అందులో ఏముందోనన్న కుతూహలం ఆపుకోలేక మార్గమధ్యంలోనే దానిని విప్పాడు. అందులో మాంసపు ముద్దు ఉండడం గమనించి అసహ్యంతో అతడు దానిని ప్రక్కనున్న కాలువలోకి విసిరేసాడు. అతడు చూస్తుండగానే ఆ మాంసపు ముద్దు బంగారంగా మాలి నీటిలో మునిగిపోయింది!

అలానే బీక్షిత్ బాలాభాటే కుమార్తెకు మంచి పెళ్ళిసంబంధం తెస్తాడు. బాబా వద్దంటారు. అయినా అతడు మళ్ళీ మళ్ళీ అడగడంతో బాబా, “అయితే యిచ్చి చేసుకో పాశి ఏడ్పుకో!” అంటారు. బాబా ఆదేశాన్ని పట్టించుకోక ఆ పెళ్ళి జిలపిస్తారు. ఆరు నెలలలోపే ఆ పెళ్ళికొడుకు మరణిస్తాడు.

పెద్ద విషయాలలోనే గాదు, చిన్న చిన్న విషయాలలో గూడ ఒక్కిక్కుప్పుడు బాబా మాటలు అంతగా పట్టించుకోకపోవడం వల్ల

గూడ కొందరు భక్తులు ఇబ్బందులకు గురయ్యేవారు.

ఉదాహరణకు ఒకసారి తాత్మా జజూలివెళ్ళివస్తానంటే బాబా “ఎందుకంత బాధ! వద్దు”, అన్నారు. కానీ అతడు చనువు వల్ల ఆయన మాటలు పట్టించుకోక వెళ్ళి గుర్రపుబండి తలక్కిందులవడం వల్ల దెబ్బలు తగిలి బాధతో వెనుకకు తిలిగి రావలసి వచ్చింది.

అలాగే ఒక మేకను నరకటానికి బాబా కత్తి తెమ్మని చెప్పినప్పుడు, నరకమని ఆజ్ఞాపించినప్పుడు కొందరు అలా చేయకపోవడము, మఱికొందరు అలా చేయడానికి సంసిద్ధులవడము బాబా చలతలో చూస్తాము.

ఓనిని బట్టి గురువు సశరీరులై వున్నప్పుడు గూడ ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించడం అంత తేలిక కాదనిపిస్తుంది. గురువు సశరీరులుగా వున్నప్పుడే వారి ఆజ్ఞలను అమలు పరచడం అంత కష్టమైతే, ఇక సమాధి చెందిన గురువు యొక్క ఆజ్ఞలను పాటించడం ఎలా? అసలు గుర్తు పట్టేదెలా? అని అనిపించవచ్చు.

కానీ సద్గురువులు సమాధి అనంతరం గూడ భక్తులకు ఆదేశాలు అందిస్తానే వుంటారు. వారు కొందరికి సశరీరులుగా దర్శనమిచ్చి ఆజ్ఞాపిస్తారు. చుసీలాల ఆశారామ్ భగత్ అనుభవం యిందుకు ఉదాహరణ.

సద్గురువులు దృశ్యరూపంలో కొందరికి కనిపించి ఆదేశించవచ్చు. మఱికొందరికి స్వప్న దర్శనాల ద్వారా ఆదేశాలను అందించవచ్చు. కొందరికి జీవితంలో జిలగే సంఘటనల ద్వారా గూడ ఆదేశాలు లభించవచ్చు.

పూజ్యోద్ధరణ మాప్సరుగారు శ్రీ సాయిబాబాను సశరీరులుగా

దల్చించలేదు. అయినప్పటికీ బాబా ఆయనకు తమ ఆదేశాలనిచ్చి ఆయన జీవితాన్ని నడిపించారు.

ఉదాహరణకు ఆయన వివాహం విషయంలో ఆయనకు శ్రీ భీరాలస్వామి ద్వారాను, శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి ద్వారా, శ్రీ పురస్తలాయ్ ద్వారా ఆయనను వివాహం చేసుకోవలసించిగా ఆజ్ఞాపించారు.

అలాగే విద్యానగర్ (నెల్లారు జిల్లా)లో ఆయన ఉద్యోగం చేస్తున్న సమయంలో ఆయన అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోవలసిన పరిస్థితులు సంబించాయి. వెళ్ళాలా, వద్దా అని ఆయన ఆలోచిస్తున్డిగా ఒక వ్యక్తి వచ్చి శిలాంపీ ప్రసాదం ఆయన చేతిలో పెట్టి, “ఇక మీరు బయలుదేరవచ్చు” అన్నాడు. అదే బాబా ఆదేశంగా ఆయన స్వీకరించారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు యిలా అంటారు: “శ్రీసాయి లీలామృతములో శ్రీసాయిబాబా యొక్క లీలలు మనమెఘుడూ చదువుతూనే వుంటాము. అందుకని అవి మనకు తెలియకపోవడమేమీ లేదు. కానీ వాటిని మన జీవితంలో అన్యయించుకోవడమెలాగో మాత్రమే తెలియడం లేదు. సలిగ్గా తీసుకోగలిగితే మహాత్ముల ద్వారాను, వ్యక్తుల ద్వారాను, సంఘటనల ద్వారాను, పరిసరాల ద్వారాగూడ మనకు ఆయన ఆదేశము, బోధ లభిస్తూనే వుంటాయి”

ఆయన యింకా ఇలా అంటారు: “నిజానికి శ్రీసాయిబాబా సూక్తులన్నీ ఉపదేశాలే, ఆదేశాలే. ఆయన సూక్తులను ఆపలిస్తూ వెళ్తుంటే ఆయన ఆజ్ఞలను పాటించినట్టే. అప్పుడు మనం ఎంతమేరకు ఆయన సూక్తులను ఆచలిస్తామో, అంతమేరకు ఆయన అనుగ్రహం మనకు లభిస్తూ వుంటుంది.”

ఇందుకు ఉదాహరణ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారే! బాబా సూక్తులను ఆయన సంపూర్ణంగా ఆచలించారు.

“పనిచెయ్యి, దేవుని నామము ఉచ్చలించు; సంఘంధాలు చదువు”. ఆయన నిరంతరం ఏదో ఒక పని చేస్తునే వుండేవారు. సంఘంధాలు పరిస్థితినే వుండేవారు. శ్రీసాయి

నామస్వరణ ఆయనకు నిరంతరం జరుగుతూనే వుండేది.

“బుఱానుబంధాన్ని గుర్తుపెట్టుకో, నీ దగ్గరకు ఏ ప్రాణి వచ్చినా ఆదలించు”

ఆయన వద్దకు నిరంతరం ఎంతోమంచి సమయానుయాలు లేకుండా వస్తునే వుండేవారు. కొందరు కొన్నాళ్ళపాటు, కొన్నేళ్ళపాటు ఆయన సన్మిథిలో వుండేవారు. ఎవరిసీ ఆయన నిరాకరించలేదు. అందరిసీ ఆదలించారు.

“భూమి విత్తును ధరిస్తుంచి, మేఘాలు పర్చిస్తాయి...” అని బాబా చెప్పినట్లు ఆయన ప్రతిపలాన్ని ఆశించక తమ కర్తవ్యాన్ని తాము నిర్వర్తించారు.

“నిన్నెవరైనా ఏమైనా అంటే మాటకు మాట చెప్పవద్దు. ఎవడు నిందను, దూషణమూ సహిస్తాడో వాడు నాకెంతో యిష్టుడు” అన్న సూక్తి ప్రకారం ఎవరు తమను వ్యతిరేకించినా, దూషించినా ఆయన చలించలేదు. ఓర్పుతో సహించారు.

నిజానికి మనముగూడమనగురువైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ఆజ్ఞల ప్రకారమే నడుచుకోవాలని, ఆయన అనుగ్రహానికి పాత్రులము కావాలనే మనస్వాల్మిగా కోరుకుంటాము. కానీ ఆయన ఆజ్ఞ ఏమిటో తెలుసుకోలేకపోతాము. అర్థమైనా దానిని పాటించడమెలాగో చేతకాదు. ఒకవేళ చేతనైనా మన ఇష్టాయిష్టాలు ఆడుగడుగునా అడ్డు తగులుతుండడం వల్ల ఏవేహి సాకులు అడ్డుమేసుకుంటాము.

అలాగాక, మనకు స్పష్టంగా వచ్చిన ఆదేశాలుగాని, స్వప్న దర్శనాల ద్వారా వచ్చిన ఆదేశాలుగానీ తప్పక పాటించాలి. అంతేగాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన సూక్తులను గాని, శ్రీసాయిబాబా చెప్పిన సూక్తులను గానీ అమలుపరచడానికి యత్నిస్తుంటే మన మాట, ప్రవర్తన మారడం ప్రారంభిస్తుంది. అప్పుడు మన సంస్కారాలలో క్రమంగా మార్పు వస్తుంది. అప్పుడు మనం వారి అనుగ్రహానికి పాత్రులమవుతాము.

ఈకృతజ్ఞతామహాత్మవస్తువసందర్భంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ఆదేశాలను పాటించడానికి ప్రయత్నం ప్రారంభించాలి. ఈ గురుపూర్ణము సందర్భంగా మనమిచ్చే ఈ దక్కిణకు మించినటి మరేమున్నాయి? •

శ్రీ సాయిమాన్సర్ !

జై తాయిమాన్సర్ !!

~వేదమ్మ~

“నా సమాధి మాట్లాడుతుంది. నా మట్టి సమాధానమిస్తుంది!” అని సమర్థసద్గురువైన శ్రీ సాయినాథులు ఆభయమిచ్చారు. అలా ఆయన పరిసమాప్తిలేని పరిపూర్ణ దత్తావతారంగా మన మధ్య నిత్యసుత్యులై నితిచారు. అంటే మన నిత్యజీవితాలలో ఇప్పుడున్నటువంటి, ఇకముందు రాబోయేటటువంటి సమస్యలన్నింటికీ పరిష్కారమార్గం ఆ సమర్థ సద్గురువు లీలలలోను, బోధలలోను, ఆచరణలోను వున్నదన్నమాట. అయితే ఆ పరిష్కారమార్గాన్ని మనం తెలుసుకోగలగాలంటే ఆ సమర్థసద్గురువు లీలలను, బోధలను, ఆచరణను మన నిత్యజీవితాలలోని ప్రతి అంశానికి అన్యయించుకుని ఆచలించడం నేర్చుకోవాలి. మనకు అలా అన్యయించుకుని ఆచలించేందుకు కూడా ఆచరణ బోధగా కలిగిన మార్గదర్శకత్వం కొవాలి. కనుకనే ఆ దత్తాత్రేయస్వామి ఒక వంక సమర్థ సద్గురువైన సాయినాథునిగా, మరొకవంక వారి ఉత్తమశిష్యులైన పూజ్యోదీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారు, పూజ్యోదీ ఎక్కిరాల ఆలివేలు మంగతాయారుగారు రూపాలలో అవతలించి మనకు మార్గదర్శకులయ్యారు.

సద్గురువు తమను అన్యంగా చింతన చేసే భక్తులను తమంతపారుగా చేస్తారని శాస్త్రం. సాయి కూడా, “ఎవరైతే నన్నే చూస్తూ, నా గులించే చింతన చేస్తారో వారు నాలాగా మాలిపోతారు!” అని చెప్పారు. సాయి కూడా తమ గురువుకు అలా అన్యంగా సేవ చేసి వారి అనుర్ధపోనికి పాత్రులవడం ఆయన చలతతలో చూస్తాము. ఆ వాక్యం ఆక్షరసత్యమనడానికి

పూజ్యతీ మాస్టరుగాల, పూజ్యతీ అమృగాల జీవితాలే నిదర్శనం. శ్రీ సాయినే తమ శ్యాసుగా నిలిపి, ఆయనను అనస్యంగా చింతన చేస్తూ, ఆయననే సేవిస్తూ, ఆయన గురించే మాట్లాడుతూ వారిరుపరూ సాయియొక్క మరో రూపమై నిలిచారు. శ్రీ సాయిని వారి గురువు శిష్యులిగా స్వీకరించినట్టే, శ్రీ సాయియే పూజ్యతీ మాస్టరుగాలని శిష్యులిగా స్వీకరించారు. పూజ్యతీ అమృగారు తమ అనస్య చింతన చేత, అనస్యమైన సేవ చేత తమ గురువైన పూజ్యతీ మాస్టరుగాలని శిష్యులిగా మెప్పించి ఆయన చేతనే "ఈమే నా నిజమైన శిష్యురాలు!" అని చెప్పించుకోగలిగారు. అలా పూజ్యతీ మాస్టరుగారు ఆమెను తమంతటివాలిగా చేసి మన మధ్య తమ ప్రతిరూపంగా నిలిపారు. బాబాకు, పూజ్యతీ మాస్టరుగాలకి, తమకూ భేదమేలేదని పూజ్యతీ అమృగారు భక్తులకెన్నో అనుభవాలిచ్చారు.

సమర్థసద్గురువైన పూజ్యతీ మాస్టరుగారు భర్తగా వారి జీవితంలోకి రాకముందే సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథులు అమృగాలని అనుర్ఘహించారు, ఆశీస్సులందించారు. చాలా చిన్న వయస్సులోనే ఒకసాల అమృగారు తమ ఇంటికి దగ్గరలో జరుగుతున్న శ్రీ సాయిబాబా సత్యంగానికి వెళ్ళారు. అక్కడవున్న శ్రీ సాయినాథుని చిత్రపటం చూడగానే ఆమెకు ఆనందపారవశ్యం కలిగి శలీరం అదుపుత్పించి. ఆ చిత్రమైన అనుభవం అర్థంకాక ఆ చిన్నాలి అమృగారు వెంటనే ఇంటికి వచ్చేశారు. ఆ ప్రభావం కొంతకాలం వున్నదని, ఆ అనుభవం వలన అప్పట్లో బాబా అంటే కొంచెం భయంగా వుండేదనీ అమృ నాతో చెప్పారు.

కాలాంతరంలో ఆమె జిల్లేశ్వరుడి అమృకు భక్తురాలై యుక్తవయస్సులోనే ఆ మహాత్మురాలి సేవకు అంకితమై, అనస్యంగా చాలా సంవత్సరాలు సేవించారు. ఆ తరువాత కొన్ని ఆరోగ్య సమస్యలు ఎదురవడంతో అక్కడనుంచి ఆశ్రమంవారు పూజ్యతీ అమృగాలని ఇంటికి పంపివేశారు.

తన జీవితమంతా జిల్లేశ్వరుడి అమృ సన్నిధిలోనే గడిపేయాలని నిర్ణయించుకున్న పూజ్యతీ అమృగారు ఆ వియోగాన్ని భరించలేక చాలా బాధపడ్డారు. ఇక జీవితమే వ్యాధమనిపించిందట ఆమెకు!

ఆ సందర్భంలో అమృగాలకి సమర్థసద్గురువైన శ్రీ సాయినాథులు స్వప్నదర్శనమిచ్చి, "నువ్వు నా దానిపి. అందుకే నిన్న అనేక మిషలమీద అక్కడినుంచి తప్పించి ఇక్కడికి రప్పించాను!" అని స్వప్ంగా చెప్పారు. ఆ స్వప్నం వచ్చిన క్షణంనుంచి వారిని అప్పటివరకూ కుబిపేస్తున్న బాధంతా తుడిచిపెట్టుకుపోయింది. మనస్సు శాంతి, ఆనందము, ఉత్సాహము ల తో నిండిపోయింది. బాబా

మీద భక్తి, కృతజ్ఞతలతో పూజ్యతీ అమృగాల హృదయం పులకించిపోయింది.

ఆ క్షణంనుంచి బాబా స్వరణ, సేవే ఆమె ఊపిలి. వారి ఇంటిలో పున్న చిన్న పూజగబిలో నిరంతరం బాబా ధ్యానం, జపము, పారాయణ, సేవలలో మునిగిపోయారామె. రోజంతా తీవ్రమైన సాధనలో గడిపేవారు. సహజంగా మితభాషి అయిన పూజ్యతీ అమృగారు అత్యవసరమైతే తప్ప మాట్లాడేవారే కాదు! స్వరణతో మనసు నింపుకుని మౌనంగా ఇంటి పనులలో తమ తల్లికి సహాయపడడం, ఆ తరువాత మిగిలిన సమయమంతా తీవ్రమైన సాధన – ఇదే ఆమె జీవితం. వారి సోదరుని ఇంటికి దగ్గరలోనే మరో గది అడ్డెకు తీసుకుని, కుటుంబానికి భారం కాకుండా పిల్లలకు పాతాలు చెబుతూ తమ కాళ్ళమీద తాము ఆర్థికంగా నిలబడి, అపివాహితగా జీవితాంతం వుండిపోయి, తీవ్రసాధనలో జీవితం గడిపేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు పూజ్యతీ అమృగారు.

కానీ బాబా నిర్ణయం మరోలా వుంది! తమ ఉత్తమ భక్తురాలికి తమ ప్రతిరూపమైనటువంటి సమర్థ సద్గురువులైన పూజ్యతీ మాస్టరుగాలని భర్తగా అనుర్ఘహించి, ఆమెను ఆయనకు ఉత్తమ శిష్యురాలిగా చేసి ఇటు

గురుశిష్యసాంప్రదాయాన్ని, అటు పొతిప్రత్యధర్మాన్ని పునఃప్రతిష్ఠింపచేయటమే ఆ ప్రణాళిక. తద్వారా ఇద్దలి అవతారకార్యం మమేకమై ఉత్తమ గృహస్థధర్మాన్ని నిలబెట్టడం కూడా ఆ ప్రణాళికలో భాగమే! ధర్మాన్ని పునరుద్ధరించడమంటే ఇదే కాబోలు! అదే వీరందరి అవతారకార్యం.

మహాత్ములందరూ సాయి ప్రతిరూపాలే గనుక ఆ ప్రణాళిక ముందే మహాత్ములందరికీ తెలుసున్నమాట! కనుక పూజ్యోదీ మాస్టరుగారికి బీరాలస్వామి బీర ప్రసాదించడం, పాకలపాటి గురువుగారు పూజ్యోదీ అమృగారిని ప్రత్యక్షంగా పరిచయించేకున్నా పూజ్యోదీ మాస్టరుగారికి అర్థాంగిగా సూచించడం ఆ లీలలోని భాగమే! అంటే పూజ్యోదీ అమృగారు వీరందరికి ముందే తెలిసివుండాలి. బాబా పూజ్యోదీ మాస్టరుగారిని ఈ వివాహం చేసుకోమని ఆదేశించడం చలితులో చచివాము. అలాగే బాబా పూజ్యోదీ అమృగారికి స్వప్నదర్శనమిచ్చి, “తాయా! ఈ వివాహం నేను జరిపిస్తున్నాను” అని అభయమిచ్చారు. అలా ఆ సద్గురువు ఆజ్ఞను భక్తితో స్వీకరించి పూజ్యోదీ అమృగారు వివాహానికి అంగీకరించారు.

**సమాధి అనంతరం కూడా
పూజ్యోదీ అమృగారు ఎందరికో
ప్రత్యక్ష దర్శనమనుగ్రహించి
మార్గదర్శకత్వం చేశారు. ఎన్నో
విజ్ఞగా తగ్గని వ్యాధులు పూజ్యోదీ
అమృగారి సమాధి వద్దకు వచ్చి
ప్రార్థించుకుంటేతొలగిపోయాయి.
ఎందరో భక్తుల కోరికలు, కష్టాలు
తీరిపోతున్నాయి.**

ఆ తరువాత పూజ్యోదీ అమృగారికి సాయి శిలిడీలో దర్శనమిచ్చి, “నువ్వుమెదలకకూర్చో! ఆస్తినేనుజరిపిస్తాను!!” అని చెప్పారు. ఆ సద్గురువుని ఆజ్ఞను శిరసావహించి పూజ్యోదీ అమృగారు తమ జీవితాంతం ఆ స్మహలోనే నిలిచిపోయారు. కాలాంతరంలో వారి శరీరానికి తీవ్రమైన వ్యాధి వచ్చి జీవితాంతం మంచానికే పరిమితమప్పలసి వచ్చింది. అయినా అమృగారు తొంకలేదు. ఆ వ్యాధిని తగ్గించమని బాబాను ప్రార్థించలేదు. అంతేకాదు, మేము చిన్నపిల్లలముగా వున్నప్పుడే పూజ్యోదీ మాస్టరుగారు శరీరం చాలించారు. అయినా అమృగారు చలించలేదు. నాకు బాబా ఇలా ఎందుకు చేశారని కృంగిపాశలేదు. లౌకికంగా ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా ఆమె దృఢంగా నిలిచారు. బాబా అన్నింటినీ జరిపిస్తున్నారని ఆమెకు స్వప్తంగా తెలుసు. బాబా అభయంతో అత్యంత భీమాగా, దైర్యంగా జీవితాన్ని గడిపారు ఆమె! అందుకే క్షణక్షణము ఆ సద్గురుని అంతులేని కృపకు పులకిస్తూ జీవితమనే లీలానుభాతిలో ఆమె నిలిచిపోయారు! జీవితంలోని ప్రతి

సంఘటనా... అభికష్టమైనా, సుఖమైనా సమర్థసద్గురులైన

సాయిలీలగా కనిపించేటి ఆమెకు! అచంచలమైన విశ్వాసము వలన అమృగాలికి జీవితంలోని ఏ కష్టమూ కష్టం కాకుండా పోయింది. వారి జీవితంలోని ప్రతిక్షణం బాబా పట్ల కృతజ్ఞతతో పులకించిపోయింది.

పూజ్యోదీ అమృగారు వివాహానంతరం తమకు సాయి అనుగ్రహించిన భద్ర రూపంలో ఉన్నటువంటి సమర్థ సద్గురుమూర్తి ఆయన పూజ్యోదీ భరద్వాజులకు సర్వస్య శరణాగతి చెందారు. పూజ్యోదీ మాస్టరుగారు విధించిన తీవ్ర సాధనలను అకుంతత బీళ్ళతో నిర్వర్తించారామె. తమ శరణాగతితో, బీళ్ళతో ఆ సద్గురువును మెప్పించి ఆయనకు ఉత్తమ శిష్యురాలై సేవించి తలించారు. తమ సద్గురుమూర్తి ఆయన పూజ్యోదీ మాస్టరుగారు సమాధిస్థితులై శాశ్వతులైన తరువాత ఆయన ప్రతిరూపమై నిశిచి ఆయన అవతార కార్యాన్ని కొనసాగించారు. ఆయనను నిరంతరం అత్యంత శ్రద్ధాభక్తులతో సేవిస్తూ, ఆయన బోధను తమ ఆచరణతోను, బోధలతోను, రచనలతోను, బీళ్లలతోను దశబిశలా వ్యాపింపచేసి ఆయన అవతార కార్యానికి సారభి అయ్యారు. బాబాకు, పూజ్యోదీ మాస్టరుగాలికి, తమకూ బేదమే లేదని తాము సశరీరంగా వుండగానే ఎందరో భక్తులకు ఎన్నో అనుభవాలిచ్చారు.

గత సంవత్సరం పూజ్యోదీ అమృగారు శరీరం త్యజించి విశ్వరూపులయ్యారు. పూజ్యోదీ అమృగారు శరీరం చాలించిన ఈ సంవత్సర కాలంలో వారు నిత్యసత్యులని నిరూపిస్తూ ఎన్నో శీలలు వారి సన్నిధిలో జిలగాయి. ఇంకా జరుగుతూనే వున్నాయి. సమాధి అనంతరం కూడా పూజ్యోదీ అమృగారు ఎందరికో ప్రత్యక్ష దర్శనమనుగ్రహించి మార్గదర్శకత్వం చేశారు. ఎన్నో ఏళ్లగా తగ్గని వ్యాధులు పూజ్యోదీ అమృగాల సమాధి వద్దకు వచ్చి ప్రార్థించుకుంటే తొలగిపోయాయి. ఎందరో భక్తుల కోలికలు, కష్టాలు తీలపాశతున్నాయి. బాబా అభయమిచ్చినట్టే ఆయన ప్రతిరూపమైన పూజ్యోదీ మాస్టరుగాల సమాధి, పూజ్యోదీ అమృగాల సమాధి కూడా భక్తులతో మాట్లాడుతున్నాయి.. వారి మట్టికూడా సమాధానం చెబుతోంది! ఈ శీలావైభవంలో, ఈ అవతారకార్యంలో మరో మహాత్మరమైన శకం ఆరంభమైంది. అందులో సేవకులమై వారిని సేవిస్తామో, సాక్షులమై మిగిలిపాశతామో మనమే ఆలోచించుకోవాలి!

జై సాయి మాస్టర్!

“భగవంతునికి చెడు అంటేను,

చెడుకు భగవంతుడంటేనూ భయం”

~పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ~

(ఆచార్య భరద్వాజ కృతజ్ఞతా మహాత్మవము’సందర్భంగా పూజ్య గురుపత్ని మే 2012 సంబిలం ప్రాసిన వ్యాసము పునర్చుతము)

“భగవంతునికి చెడు అంటేను, చెడుకు భగవంతుడంటేనూ భయం” అని బాబా సూక్తి. దీనిని గులంబి కొచ్చిగా వివలించుకుందాము.

ఇందులో మూడు అంశాలు ముఖ్యంగా యిమిడి వున్నాయి.

1) అసలు భగవంతుడంటే ఎవరు?

2) మంచి-చెడు అంటే ఏమిటి?

3) చెడు అంటే భగవంతునికి భయమేమిటి?

భగవంతుడంటే సకల సృష్టికి మూలమైనవాడు, సకలాన్ని సృష్టించినవాడు. ద్వంద్వాతీతుడు, కానీ ద్వంద్వాలను సృష్టించాడు. అంటే భగవంతుడు ద్వంద్వాతీతుడైనప్పటికీ ద్వంద్వాలను సృష్టించాడు.

పగలు-రాత్రి, వెలుగు-బీకటి, చలములు-అచలములు ఇలా అన్ని ద్వంద్వాలే. అన్ని వైవిధ్య భరితమైనవే.

అలా ఆయనే సృష్టించాడు. మరి పీటిలో మంచి-

చెడు ఏమిటి? ఆయన సృష్టిలో కొన్ని మంచివి,

కొన్ని మంచివి కానిఫి వున్నాయా? ఆయన

సృష్టిలో పుంటే వుండ వచ్చుగా క ,

ఆయన దృష్టిలో గూడ వున్నాయా? ఉంటే అని

ఏమిటి? అసలు ‘చెడు’ అంటే ఏమిటి? ‘మంచి’ అంటే ఏమిటి?

సృష్టిలో అన్ని వైవిధ్యభరితమైనవే అయినప్పటికీ దేనికీ ఏచి

అడ్డురాదు. సృష్టిలో ప్రతి ప్రాణి గూడ భేదాలతో

కూడి వుంటుంది. అయినా వేటికపి వాటి వాటి స్వభావాలను బట్టి ప్రవర్తన్తుంటాయి. అందుకని పీటికి వేటిమీది ప్రత్యేక ప్రభావముండదు. సృష్టి వాటికి విధించిన ధర్మాన్నముసలంబి అని జన్మించడము, వృద్ధి చెందడము, నశించడము జరుగుతూ వుంటుంది.

అయితే మానవుడు గూడ అలాగే జన్మించినప్పటికీ అలోచించగల మనస్సుగల అతడు పూర్తికి వుండలేదు. కనుక సృష్టిలోని ప్రతిదానిని గూళ్ళి తన శక్తి మేరకు ఆలోచిస్తాడు. తన పరిధిలో తెలుసుకుంటాడు. అయితే అంతటితో ఆగక కొన్నింటిమీద ఇష్టము, కొన్నింటి మీద అయిప్పము ఏర్పరచుకుంటాడు. అంతటితో ఆగక తనకు ఇష్టమైన దానిని కావాలనుకోవడము, ఇష్టంలేని దానిని వద్దనుకోవడమూ చేస్తాడు. దానితో కావాలనుకున్న దాని కోసం తపన, ఆందోళన పడతాడు. కావాలనుకున్నది లభిస్తే సంతోషము, లభించకపోతే దుఃఖము.

ఒకవేళ కావాలనుకున్నది లభించినా ఆ

సంతోషం ఎక్కువ కాలముండదు. మరొకటి

కా వా ల ని పి స్తుం ది . కనుక మళ్ళీ మొదటికి వస్తుంది. అతడు

కావాలనుకున్న దానిని పాండే ప్రయత్నంలో పడే ఆరాటము, ఆందోళన

అతనికి మనశ్శాంతి లేకుండా చేస్తాయి. అంతేగాక తాను కోరుకున్నది

మరొకటి లభిస్తే వారిపట్ల కోపము, అసూయ,

భగవంతుడు పరమానంద స్వరూపుడు. నిత్యతృప్తుడు. ఇతర ప్రాణులకు వలెనే మానవుని గూడ భగవంతుడు తానెలా సృష్టించాడో అలా వుండాలనే సృష్టించాడు. మానవుడు దానికి జిన్నంగా ప్రవర్తించడమే చెడు.

ద్వేషము కలుగుతాయి. దానివలన తనకు, ఇతరులకూ అశాంతి కలుగుతుంది. బీనినే ‘చెడు’ అంటారు.

భగవంతుడు పరమానందస్వరూపుడు. నిత్యతృప్తుడు. ఇతర ప్రాణులకు వలెనే మానవుని గూడ భగవంతుడు తానెలా సృష్టించాడో అలా వుండాలనే సృష్టించాడు. మానవుడు దానికి భన్నంగా ప్రవర్తించడమే చెడు. తనకు ప్రాప్తించిన దానిని తృప్తిగా అనుభవించక లేనిదేనికోసమౌ వెంపరలాడడమే చెడు. సృష్టిలో ఏ ఇతర ప్రాణీ అలా వెంపరలాడదు. తనకున్న పరిభిలో తాను ఎదగడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. కానీ మానవుడు తాను పుట్టినప్పటి నుండి ఎబిగే ప్రయత్నంలో అనేక విధాలైన మానసిక భావాలను పాందుతాడు. అట్టి భావాలనుసరించి అనేక కర్మలు చేస్తాడు. వాటిలో మంచి కర్మలు, చెడు కర్మలు వుంటాయి. మంచి కర్మలు చేయడం వల్ల తనకు, ఇతరులకూ శ్రేయస్తు, శాంతి చేకూరుతాయి. చెడు కర్మలు చేసినపుడు తనకు, ఇతరులకూ సప్టము, అశాంతి కలుగుతాయి. ఉదాహరణకు ఒకడు మరొకలికి ఉపకారము చేసాడని అనుకుందాము. అందువలన ఆ చేసినవాడికీ, పాంచినవాడికీ సుఖశాంతులు కలుగుతాయి. అలాగాక అపకారము చేస్తే ఇరువులకీ దుఃఖము, అశాంతి తప్పవు. అదే భగవంతుని దృష్టిలో ‘చెడు’.

అంటే తనకు శ్రేయస్తును, ఇతరజీవులకు శ్రేయస్తును కలుగజేసుకుని సుఖశాంతులలో జీవించమని మానవునకు మేధస్తును ప్రసాదిస్తే, తాను సృష్టించిన మానవుడు తనకు, ఇతరులకూ అశాంతిని కల్పించుకోవడమే భగవంతుని దృష్టిలో ‘చెడు’. ఆ విధంగా చెడు చేస్తున్నవాడికి మంచి చేయడం సాధ్యం కాదు.

భగవంతుని సృష్టిలో స్వచ్ఛమైన సీరూ వుంటుంది, బురదగూడ వుంటుంది. నిష్పు, సీరూ వుంటుంది. విషతుల్యమైన చెట్లు వుంటాయి. అమృతతుల్యమైన వృక్షములూ వుంటాయి. అలా ప్రతిథి పనికి వచ్చేబిగాను, పనికి రానిబిగానూ గూడ వుంటుంది. అనలు సృష్టిలో పనికిరానిదంటూ ఏహి లేదు. ఒకటి ఒక దానికి పనికిరాకపోవచ్చ. మరొకదానికి పనికి రావచ్చ. ఇలా అస్త్న వైవిధ్యమైనవే అయినా అస్త్న పనికి వచ్చేవే.

విచిత్రమేమంటే ఏ జీవి తనకు పనికిరాని(అవసరం లేని) వాటి జీవికి పోదు, ఉపయోగించుకోదు గూడా.. కానీ మానవుడు తనకు అవసరమైనవే గాకుండా అనవసరమైన వాటికోసం గూడ పరుగెత్తుతాడు. బురదే బాగుందని తలచి అందులో బిగుతాడు. ఎండమావులను

సీరని భ్రమించి వాటి వెంట పరుగెత్తుతాడు.

అంతేగాక స్వార్థంతో ప్రతిదానినీ సలయైన పద్ధతిలో

ఉపయోగించుకోక ఇతర జీవులకు, సాటి మానవులకూ కష్టము, నష్టము కలుగజేస్తాడు. అంతటితో ఆగక ప్రకృతిని శైతం సౌర్యంతో కలుపితం చేస్తాడు. చిన్నాభిన్నం చేస్తాడు. పర్యవసానంగా తన వినాశనానికి, తక్కిన ప్రపంచ వినాశనానికి కారణభాతుడవుతాడు. అదే భగవంతుని దృష్టిలో 'చెడు' అంటే.

ఇవిగాక మనలోని కుసంస్కారాలు, చెడ్డ ఆలోచనలు గూడ 'చెడు' అని చెప్పవచ్చు. అందువలన మనం చేసే చెడ్డ కర్మలుగూడ 'చెడు' అని చెప్పవచ్చు. ఇతరులకు చెడు బోధించడము, వాలని చెడు ప్రవర్తనకు అలవాటు చేయడము, చెడు వ్యసనాలకు బానిసలుగా చేయడము గూడ చెడు లక్షణాలే.

ఈక మూడవబి - 'భగవంతునికి చెడు అంటే భయమేమిటి?' అన్నది. అనులు భగవంతుడు భయపడతాడా? అన్నది ప్రశ్న. అనులు ఇక్కడ భయపడడము అంటే అర్థమంచి కాదు. వెలుగుకు చీకటి అంటేను, చీకటికి వెలుగు అంటేనూ భయం అన్నట్లు. వెలుగు చీకటిని చూసి భయపడడమంటూ వుండదు. అయితే చీకటి వున్నచోట వెలుగు వుండదు. అలాగే "చెడు వున్నచోట భగవంతుడు వుండడు, భగవంతుడు

వున్నచోట చెడు వుండడానికి అవకాశం లేదు" అని అర్థం.

భగవంతుడు సద్గుణ సంపన్ముడు. సుగుణాలే ఆయన స్వరూపం. మరి ఆయన దగ్గర దుర్గుణాలు ఎలా వుండగలుగుతాయి? కనుక దుర్గుణాలు వున్న చోట సుగుణాలుగల ఆయన వుండడం సాధ్యపడదు.

అంటే మానవునిలోని దుర్గుణాలు, వాటివల్ల వచ్చే దురాలోచనలు, వాటివల్ల చేసే దుష్టర్మలు, వాటివల్ల కలిగే దుష్టితాలే భగవంతుని దృష్టిలో 'చెడు'. అటి మనలో వుంటే మన చెంత ఆయన వుండడు. కనుక మనలో పైన చెప్పుకున్న దుర్గుణాలు వుంటే వాటిని సలభిద్దుకునే ప్రయత్నం చేయాలి. అట్టి ప్రయత్నం నిరంతరం చేస్తూ భగవంతుని చెంత మనము, మన చెంత భగవంతుడు వుండేలా ప్రవర్తుద్దాము .

ఈ కృతజ్ఞతా మహాత్మవ సందర్భంగా మనలోని దుర్గుణాలను పారద్రోలుకోవడమే గాక, సుగుణాలను అలవరచుకునేలా, సత్కర్మలు చేసేలా అనురహించమని, శ్రీ సాయిబాబాను, పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాలసీ మనసారా ప్రార్థించాలి.

మంత్రదేవి భవ!

~త్రీమతి త్రీదేవి~

ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించింది భగవంతుడే. సృష్టిధర్మాలు తారుమారై సప్తాండు తిలిగి ఆ ధర్మాలను పునఃపుతిష్ఠించేందుకు భూమిపై భగవంతుడు మహాత్ముల రూపంలో అవతలిస్తాడని పెద్దలు చెబుతారు. అలా ఎందరో మహాశీయులు అవతలించి మానవాళిని తలింపజేశారు. వారి నాతయించిన భక్తులు వారి అనుగ్రహంతో సుఖశాంతులు పాందుతారన్నది, ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతి చెందుతారన్నది మనకు ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తున్న సత్యం.

తమ నాతయించిన భక్తులకు యహపరాలను ప్రసాదించి అనుగ్రహించే శ్రీ దత్తాత్రేయ స్వామి యి కలియుగంలో శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవులుగా అవతలించి,

ఆ ధా య తి క ० గా

నిద్రాణమైయున్న మానవ

జాతిని మేల్చొలిపి,

పరమార్థం వైపు

సదేహించే మార్గదర్శకులై

వెలుగొందారు. తన

బోధలు, రచనల

ద్వారా జనులను

ఉత్సేజపరుస్తూ నాటికీ

నేటికీ ధర్మ రక్షకులుగా

నిలిచిపున్నారు. తమ

ఓ వా ను గ్రహంలో,

చివ్యాశీస్సులతో ఆశ్రితుల

బాధలు బాపుతూ,

కోలకలు తీరుస్తూ వారి

నిలిచారు.

**తమ నాతయించిన భక్తులకు
యహపరాలను ప్రసాదించి
అనుగ్రహించే శ్రీ దత్తాత్రేయ స్వామి
యి కలియుగంలో శ్రీ భరద్వాజు
గురుదేవులుగా అవతలించి,
ఆధ్యాత్మికంగా నిద్రాణమైయున్న
మానవ జాతిని మేల్చొలిపి,
పరమార్థం వైపు సదేహించే
మార్గదర్శకులై వెలుగొందారు.**

అంతటి మహాత్ములి సహధర్మవారిణిగా స్థానాన్ని పాంచిన మహాశీయులునా సోదరి అయిన మాతృత్వాలివేలు మంగతాయారు. శ్రీ భరద్వాజు భగవానుని అర్థాంగి మా ఆక్షయు అలివేలు మంగతాయారుగాలి పరమ పుణ్యపుదమైన జీవన విధానాన్ని గులంచిన సత్యాలను నా అవగాహనకు అందినంత మేర నాకు తెలిసినవి మీతో పంచుకొనాలన్నదే నా యి రచన యొక్క వుద్దేశం.

గుంటూరు జిల్లా భాపట్ల తాలుకా 'మనువ' మా స్వరూపం. శ్రీ మనువ భాలక్కష్ట శర్మగారు, శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు మా తల్లిదండ్రులు. భగవంతుడు ఆధ్యాత్మికత నేపథ్యంగా గల కుటుంబాలను తాను మహాత్ముని రూపంలో అవతలించటానికి

తగిన ప్రదేశంగా ఎన్నుకుంటారని పెద్దలు చెప్పిన మాట సత్యం అనటానికి నిదర్శనం మా పూర్ణీకులలో భగవంతుని ప్రత్యక్షం గా వించుకొన్న జ్ఞానులు, భక్తులు ఎందరో వుండటమే! మా తల్లిదండ్రులు రామభక్తులు. ఆ కారణం చేతనే శ్రీ అలివేలుమంగమ్మగారు మా కుటుంబంలో

జన్మించారనటంలో సందేహం లేదు.

చిన్నప్పటి నుండి ఆక్షయు భీర గంజీర

హృదయురాలు. ప్రతి విషయాన్ని నిశితంగా పరిశీలించేవారు. ఇంటి పరిస్థితులను, యితరుల కష్టసుఖాలను అర్థం చేసుకుని తన వంతుగా సహాయపడేవారు.

మా తండ్రిగారి పినతండ్రి శ్రీ మన్మహ సీతాపత్రిగారి కుమారె అనసూయమ్మగారు రాజరాజేశ్వరీ ఉపాసనతో గొప్ప తపస్యినిగా, మహాశీయురాలిగా భ్రాతిగాంచారు. బాపట్ల సమీపంలోని జల్లేళ్ళమూడి కరణంగారైన బ్రహ్మండం నాగేశ్వరావుగారితో వివాహం జరిగాక ఆమె జల్లేళ్ళమూడి అమ్మగా ప్రసిద్ధి కెక్కారు. మా కుటుంబము, బంధువులు ఆమె దర్శనార్థం జల్లేళ్ళమూడి వెళ్ళవస్తుండేవాళ్ళం. మాయింట్లో ఎప్పుడూ జల్లేళ్ళమూడి అమ్మ గురించిన విషయాలను చెప్పుకొనడం, భక్తితో ఆమెను పూజించుకొనటం, భక్తితో ఆమె ప్రసాదంగా యిచ్చిన కుంకుమ పెట్టుకుంటుండటము - యిలా ఎప్పుడూ యింట్లో అమ్మ స్వరషే. ఇక మా అక్కయ్య అలివేలుమంగమ్మగారయితే యింట్లోను, బయట యిరుగు పారుగు పిల్లలతో ఆటపాటలలో గడుపుతున్నప్పుడు కూడా నిరంతరం అమ్మ నామస్వరణ చేస్తునేపుండేవారు. ఆమెకు పాటలంటే చాలా యిష్టం. మా పెద్దన్నయ్యగారు శ్రీ మన్మహ బుచ్చిరాజు శర్మగారు అమ్మ భక్తులు. ఆయన జల్లేళ్ళమూడి అమ్మను స్తుతిస్తూ ఎన్నో భక్తి గీతాలు ప్రాశారు. మా అక్కయ్య ఎప్పుడూ తన్నయత్వంతో ఆ పాటలు పాడుకుంటూ వుండేవారు.

ఒకసారి మా కుటుంబ సభ్యుల మందరము జల్లేళ్ళమూడి వెళ్ళము. అక్కడ కొన్ని రోజులుండి అందరము తిరుగు ప్రయాణమైనాము. అయితే మా అక్క మాత్రం “నేను కొన్ని రోజులు అమ్మ దగ్గరే వుండిపోతాను” అని చెప్పి వుండిపోచటం జరిగింది. చాలాసార్లు మా నాన్నగారు. జల్లేళ్ళమూడి వెళ్ళి ఆమెను యింటికి తీసుకురావాలని ప్రయత్నించినప్పుడల్లా ఆమె దుఃఖిస్తూ, అమ్మను వదలి వుండలేనని చెప్పటంతో నాన్నగారు తనను యిబ్బంచి పెట్టటం యిష్టంలేక తిలిగి వచ్చేసేవారు. అలా 7సం||ల కాలం గడిచిపోయింది.

మహాత్ముల సన్మిధిలో వుండిపోవాలని చాలామంచి ఆశిస్తారు. ఎంతో మంచికి అలా వుండిపోయే భాగ్యం కూడా ప్రాప్తిస్తుంది. అయితే ఆ సన్మిధిని సభ్యినియోగ పరచుకొనేవారు ఎందరు?

అమ్మ సన్మిధిలోవన్న ఏడు సంవత్సరాల కాలంలో మా అక్కయ్య ఒక్క క్షణం కూడా అమ్మ స్వరణ

మరువలేదు. సున్నితమైన తన శరీరంతో గృహనిర్మాణము వంటి కలినమైన పనులు - చెఱువునుండి జందెలతో సీళ్ళమోయటం, భోజనశాలలో వడ్డనలు, విస్తుళ్ళు ఎత్తటం, సుప్రభాత, పవళింపు సేవలు, భజనలు - ఒకటేమిటి? తీవ్ర అనారోగ్య పరిస్థితిలో కూడా సేవలు మానలేదు. నియమం తప్పలేదు. ‘జయహామాతా! శ్రీ అనసూయా రాజరాజేశ్వరీ శ్రీ పరాత్మలీ’ అన్న నామాన్ని నిరంతరం పాడుకుంటూ ప్రతి నిమిషం అమ్మ సన్మిధిని సభ్యినియోగం చేసుకున్న భాగ్యశాలి అలివేలు మంగమ్మ గారు.

అలా 7సం||ల సుచిర్భకాలం అమ్మ సన్మిధి భాగ్యాన్ని పాందారు. చివరకు 1969వ సం||లో తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురైన కారణంగా జల్లేళ్ళమూడి అమ్మ వైద్యం నిమిత్తం మాయింటికి బనగానపల్లెకు పంపించటం జరిగింది.

జల్లేళ్ళమూడి నుండి వచ్చిన తర్వాత మా అక్కయ్య ఎప్పుడూ ఏదో పరధానంగా కన్నించేవారు. ఏకాంతంగా ఏదో ఒక మూల కూర్చుని ఆలోచిస్తూ వుండేవారు. ఏ విషయం మీద వుత్సాహం లేదు. ఇంట్లో ఎప్పుడూ సందడి

వాతావరణం. అయినా ఆ సందడి ఆమె ఏకాంతాన్ని, మౌనాన్ని ఆటంక పరిచేఖికాదు. ఆమె లోకం ఆమెది.

అయితే ఆ రోజుల్లో ఆ మౌనం వెనుక ఆమె హృదయంతో ఎన్ని అగ్నిపర్వతాలు బ్రద్రులోతున్నాయో ఎవరికీ తెలియదు. అలా ఎన్నాళ్ళు ఆ బాధలో గడిపిందో కూడా ఎవరికీ తెలిదు.

ఒకసారి సందర్భపశాన ఆమె ఆ విషయమై యిలా చెప్పారు:

“జిల్లెళ్ళమూడి నుండి తిలిగి రావటం అనే విషయాన్ని ఊహించను కూడా లేను. అమ్మ నన్ను “జంటికి వెళ్ళి ఆరోగ్యం కుదుటపడిన తర్వాత తిలిగి రామ్మా!” అన్నపుడు ఎంత బాధ కలిగిందో చెప్పలేను. అమ్మను విడిచి బ్రతికేకంటే మరణమే మేలనిపించింది. జంటికి తిలిగి వచ్చాక మనసంతా తీవ్రమైన బాధ, భలించలేని వేదన. రాత్రి, పగలు ఒకటే ఆలోచన ‘నాకీ జీవితం ఎందుకు?’ అన్నదే రోజులు గడుస్తున్నాయి, ఎంతో భారంగా. ‘ఈ బాధ యింకా ఎన్నాళ్ళు భలించాలి?’ ఇదేనా ఆవేదన!

ఒకనాడు యింటి వెనుక వరండాలో ఒంటలగా కూర్చునిపున్నాను, గతం నెమరు వేసుకుంటూ, ఎందుకలా జిలిగిందా! అనుకుంటూ. కొంతసేపు గడిచింది. అకస్యాత్మగా నా ఎదుట సాయిబాబా దర్శనమిచ్చారు. నిర్మాంతపోయి చూస్తున్నాను. “అమ్మా! జిల్లెళ్ళమూడి నుండి లిన్ను యక్కడకు తీసుకువచ్చింది నేనే. అందుకు కారణం వుంది. అట ముందు ముందు సీకు తెలుస్తుంది. బాధపడకు” అన్నారు. అలా చెప్పి బాబా అదృశ్యమైనారు. బాబా మాటలు అతి స్పష్టంగా వినిపించాయి. నేను ఆ దిగ్రాంతి నుండి తేరుకోలేకపోయాను. ఏమిటిటి! ఎంత ఆశ్చర్యం! బాబా నాకు దర్శనమిప్పటమా! అమ్మ ఎడబాటుతో కుమిలిపోతూ ‘ఎంత నిర్మాగ్నురాలిని’ అని విచారిస్తున్న నాకు సాయిబాబా దర్శనభాగ్యంతో నేను నిర్మాగ్నురాలిని కాదు, ఎంతో అదృష్టవంతురాలిని’ అనుకొన్నాను. బాబా అభయమిప్పటంతో అప్పయత్తుంగా నా వేదన తొలిపోయింది. నా మనసు శాంతించింది. ఇక తిలిగి యథావిభిగా నా తపోసాధన కొనసాగించాను.”

ఈ విషయాలన్నీ అక్కయ్య చాలాకాలం వరకు చెప్పలేదు. ముఖ్యంగా సాయిబాబా ప్రత్యుష సాఙ్కాత్కారం పాంచిన ఆమెను ఏవిధంగా భావించాలి? ఆమె తపస్స ఫలించి భగవత్పాఙ్కాత్కారం ప్రాప్తించిన తర్వాత ఆమె జీవితం అద్భుతమైన మలుపు తిలిగింది. శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవుల ధర్మపత్రిగా నిర్ణయించిన సాయినాథుడు

ఆమెను గృహిణిగా సంసిద్ధరాలిని చేయటానికి ఆశ్రమ వాతావరణం నుండి తిలిగి గృహ వాతావరణంలోనికి తీసుకొనిరావటం జిలిగిందనిపిస్తుంది. బ్రహ్మచారిణిగా పుండాలను ఆమె సంకల్పాన్ని అనుసరించి ఆమె జిల్లెళ్ళమూడిలో చేసిన అఖండ తపస్సుకు మెచ్చి శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల సహాదర్శకాలిణిగా నిర్ణయించి, ఆశీర్వాంచారు శ్రీ సాయినాథులు.

అక్కయ్యకు సాయినాథుని సాఙ్కాత్కారం జిలిగిన తర్వాత కొన్నేండ్లు గడిచాయి. ఆ కాలంలో కూడా ఆమె నిరంతర ఆధ్యాత్మిక చింతనలోనే గడిపేవారు. జపము, ధ్యానము, పూజ, సద్గుంధపరన, సత్యంగము - యివస్తు చేస్తుండేవారు. జయ్యపు గింజలు ఒక్కిక్క గింజ నామస్వరణతో ఏరుతూ అవి కొన్ని కిలోలు అయ్యాక వాటిని వండి పులిహోర చేసి యింటిలోని వారము, యిరుగుపారుగు వాలికే కాక ఊరిలోని జచ్చగాండ్లకు పంచేవారము. ఇలా ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో యింటిలో అందరము పాల్గొనేవాళ్ళం.

ఇక్కడ శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల గురించి, వాలి సహాదర్శకాలిణి గురించి సాయినాథుని నిర్ణయిం తెలియజేయబడిన అత్యద్యుత ఘట్టం గురించి ప్రస్తావించుకొందాం. శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు కొంతకాలం జిల్లెళ్ళమూడిలో పున్నారు. వారు అప్పటికే శిలించి సాయినాథుని అనురహంతో చివ్యానుభూతిని పాంచిన మహాత్ములు అయిపుండి కూడా, తన చివ్యత్వాన్ని

ఏమాత్రం బయట పడసీయక సామాన్య మానవుని వల్ల వ్యవహారించేవారు. అయినప్పటికి ఆయనలోని దివ్యత్వం బిష్ణుపుష్ప పటమళంవలె అందరికి విబితమౌతూనే వుండేది. జిల్లెళ్ళమూడిలో పున్నప్పుడు ఆయన అందరికి ఆధ్యాత్మబోధలు చేస్తుండేవారు. శిలాందీ సాయినాథుని గులించి, వారి బోధలు, మహిమలు వివరిస్తుండేవారు. వారి భోధలతో చాలామంచి సాయినాథుని భక్తులవటం జరుగుతుండేది. అలాంటి వారిలో మా కుటుంబం కూడా ఒకటి. మేము. జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మతో పాటు శ్రీ సాయినాథుని కూడా ఆరాధించటం ఆరంఖించాము.

శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరు గారి ద్వారా సాయిబాబా గులించి తెలుసుకొనటానికి ముందే శ్రీసాయితో మాకు అనుబంధం పున్నదనటానికి మాకు గల కొన్ని అనుభవాలు చెపుతాను.

మా చిన్నతనంలో మేము గుంటూరులో వుండేవాళ్ళం. గుంటూరులో మా నాన్నగారు జిల్లా పటమళ్త పారశాల ఉపాధ్యాయులుగా పని చేసేవారు. అప్పుడు మేము నివసించే కొత్తపేటలో మా యింటి సమీపంలో 'గడియారంవారి పీధి' అని ఒక పీధి వుండేది. ఆ పీధిలో ఒక సాయిబాబా భక్తురాలు ఉండేవారు. ఆవిడ యింట్లో పుత్రి గురువారం ప్రత్యేక పూజలు, భజనలు జరిగేవి. మేము

అక్కడికి వెళ్తుండేవాళ్ళం. ఒక గురువారం మా అక్కయ్య అలివేలు మంగతాయారుగారు అక్కడికి వెళ్ళినపుడు అక్కడ పున్న పెద్ద సాయిబాబా ఫాటో ఎదుట నిలబడగానే ఆమె శలీరంబాగా బరువెక్కి తాను బాహ్యస్ఫూతి కోల్పోతుండటం గమనించి, గబగబా యింటికి తిలిగి వచ్చేయటం జరిగింది. సాయిబాబాతో యిది ఆమెకు ప్రాప్తించిన మొట్టమొదటటి అనుభవం. ఈ విధంగా మా యింట్లోని వారికి బాభాతో అనుబంధం ఆ భక్తురాలి ద్వారా కలిగింది. మా యింట్లో సాయినాథుని పూజలు జరుగుతుండేది. కొంతకాలం గడిచింది. ఆ తర్వాత విన్న శుభవార్త మాకు ఎంత ఆనందాన్ని కలిగించిందో చెప్పేలేను. అదే శ్రీ భరద్వాజగాలితో అక్కయ్య వివాహం!

విశాఖపట్టం సమీపంలోని భీమసింగి ఆత్మమంలో నివసించే ఒక మహాయోగిశ్వరుడు శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు. ఆయన శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులను పిలిపించి, వివాహం చేసుకొమ్మని ఆదేశించి అందుకు తగిన కన్యగా శ్రీ అలివేలుమంగమ్మగాలని సూచించటం, ఆమె గులించిన వివరాలను కూడా చెప్పటం జరిగింది. నిజానికి మాకు ఆయనెవరోతీదు. మా కుటుంబసభ్యులం ఎవరమూ ఆయనను దల్చించి ఎరుగము. అలాంటప్పుడు మా అక్కయ్యగారి గులించిన వివరాలు ఆయనకెలా

తెలుసు? బీనికి సమాధానం - భూతభవిష్యత్ వర్తమానాతెలిగిన యోగులకు అందఱ జీవితాలు తెలిచిన పుస్తకాలీ! ఇందులో ఆశ్చర్యమేముంది? ఆ తర్వాత శ్రీ భరద్వాజగారు తమ గురుదేవులు శ్రీ సాయినాథుని నుండి కూడా యిదే విధమైన ఆదేశం పొందిన తర్వాత వారు ముందుగా మా అక్కయ్యను తన అభిప్రాయం కోరారు. ఈ సందర్భంలో ఆమె స్పందన కూడా చాలా విలక్షణంగా, విశిష్టంగా వున్నదనటంలో సందేహం లేదు. ‘హాలికి చెప్పిన వారు నాకు కూడా తమ ఆదేశం తెలియపరచాలి కదా’ అనుకున్నారట!

శ్రీ సాయి ఆమెకు స్వాప్న దర్శనమిచ్చారు. మేము గుంటూరులో వుంటున్న రోజులలో గుంట ర్మాండ్ ఎదురుగా వుండే సుప్రసిద్ధ ఆంజనేయస్వామి గుడికి తరచు వెళ్లేవాళ్ళం. అక్కయ్య స్వాప్నంలో కొండలతో కలసి ఆ దేవాలయానికి వెళ్లారట. గుడిలో ప్రదక్షిణలు చేస్తూ వుంటే ఆ ప్రాంగణంలో కూర్చుని వున్న ఒక అవధూత ఆమెను దగ్గరికి రమ్మని చేతులతో సైగచేసి పిలిచి ఆమె వెళ్లగానే “మీ వివాహం నేనే కదా జిలపించేబి? నీకెందుకు సంశయం?” అన్నారట!

1975వ సంవత్సరం మార్చి లెవ తేటి కళ్యాణముహూర్తంగా నిర్మించబడింది.

1975 జనవరి 1వ తేటిన మరల శ్రీసాయి ఆమెకు స్వాప్న దర్శనమిచ్చారు. అఖి కూడా బనగానపల్లెలోని ఆంజనేయస్వామి గుడే! ఆ గుడిలో ఒక చోట శిలాంగి సాయిబాబా ఒక కుటీలో కూర్చుని వున్నారట! ఆయన గుడిలో ప్రదక్షిణలు చేస్తున్న అలివేలుమంగమ్మను “తాయా! ఇటు రామ్మా!” అంటూ చెయ్యెత్తి పిలిచి ఆమెను ఆశీర్వించారు.

మరొక గొప్ప విషయం.

1975 మార్చి లెవ తేటి తెల్లవారు రూమున 4 గంటలకు శ్రీ భరద్వాజగాలి అన్నగారైన శ్రీ వేదవ్యాసగారు వచ్చి శిలాంగి ప్రసాదం తన స్పష్టాలతో అక్కయ్యకు యిస్తూ

“నేను శిలాంగి నుండి నేరుగా యిక్కడికే వచ్చానమ్మా!” అన్నారు ఆమెతో! అలా కళ్యాణ దినాన శ్రీ సాయి ఆమెకు ప్రసాదం పంపి ఆశీర్వించడం ఎంత అద్భుతం!

ఈ విధంగా లోక కళ్యాణార్థం శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులతో జిలగిన అలివేలుమంగామాత కళ్యాణం సాక్షాత్తు భగవంతుడే జిలపించటమనేది ఎంతటి ఆ నందదా య కమై న విషయం!

ఈ వివాహం పూర్తిగా సాయినాథుని పర్యవేక్షణలో జిలగిందనటానికి ఎన్నో నిదర్శనాలు ప్రత్యక్ష సాక్షులుగా నిలిచిపోయాయి.

మా పెద్దన్నయ్యగారు టుబాకో కంపెనీలో పనిచేసేవారు. ఆయనకు గుంటూరునుండి కర్మాలు జిల్లాలోని బనగానపల్లె

అనేపూరుకు బటిలీ అవటం వలన మేము బనగానపల్లెలో పుండేవాళ్ళం. బనగానపల్లెలో మేముక అద్దె యింటీలో పుండేవాళ్ళం. ఆ యిల్లు చాలా పెద్దారి. ముందూ, వెనుకా వరండా లుండేవి. మధ్య ఒకదాని తర్వాత ఒకటి నాలుగు విశాలమైన గదులు, ఉత్తరం వైపున వున్న రీడ్స్‌వైపు ప్రతి గబికీ కిటికీలుండేవి. పెండ్లి నాలుగైదు రోజులున్నదనగా ఒక సంఘటన జిలగించి. మధ్యాహ్నం భోజనం చేసిన తర్వాత ఒకగబిలో విత్రాంతి తీసుకుంటున్నమా పెద్దవినికు కిటికీలోంచి సాయిబాబా దర్శనమిచ్చి “లేలే. ఇంకా నిద్ర ఏమిటి? సమయం లేదు. చాలా పసులున్నాయి” అంటూ కేకలేశారట! ఆమె బద్దకంగా లేవకుండా అలాగే పడుకొని పుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ పెద్దగా అరుస్తూ అన్ని గదులలోని కిటికీలనుండి అవే మాటలన్నారట. ఆమె ఆశ్చర్యంతో లేచి కూర్చుని అందల్ని పిలిచి, “బాబా వచ్చారు. మీరు చూశారా? అన్ని కిటికీలలోంచి గట్టిగా కేకలేస్తూ నన్ను నిద్రలెమ్మని అరుసున్నారు. మీకు విన్నించలేదా?” అన్నబి. సలగ్గ ఆదే సమయంలో విజయవాడ నుండి శ్రీ అనంతావార్యులవారు పెండ్లి 1975 మార్చి లెవ తేటి అని నిర్మించబడిన పిలిగ్గాం అందించి. ఆవిధంగా వభిను నిద్రలేపి పెండ్లి పనుల గులంచి తొందరపెట్టి ‘ఈ పెండ్లి జిలపిస్తున్నబి నేనే’ అని సూచించారు.

అప్పటికి పెండ్లిరోజు 5 రోజులు మాత్రమే వుంటి.

అందుకే వ్యవధి తక్కువగా వుండటం వలన ఆమెను తొందరపెడుతూ, పిలుస్తూ ఆమెకు ప్రత్యక్ష దర్శనమిష్టడం ఒక శీలి! అక్కయ్య జిల్లెళ్ళమూడిలో వుండగానే నాన్నగారు స్వర్గస్థులైనారు. అందువలన ఆ పుణ్యప్రదమయిన కన్యాదాన ఘుట్టంలో పాలుపంచుకునే భాగ్యాన్ని పాంచిన వచినగాలికి సాయినాథుడు తమ దర్శన మనురహించి ఆశీర్వదించడం ఆమె జన్మజన్మల పుణ్యపలంగా తోస్తుంది.

కన్నుల పండుగగా కళ్ళాణం జిలగిపోయింది. సాయినాథుని ఆదేశం మేరకు కొన్నాళ్ళ తర్వాత శ్రీ మాస్టరుగారు అక్కయ్యతో శిలించే లేచ్చిందుకు బనగానపల్లి వచ్చారు. అంతకు ముందు రెండు రోజులుగా ఆమెకు జ్వరం. ప్రయాణం చెయ్యలేనేమానని అనుకొన్నారు. కానీ విచిత్రమేమంటే శిలించే ప్రయాణానికి బయలు దేరాలని ముందుగా న్యిర్ధయించుకున్న తేచీన చిత్రంగా నిద్రలేస్తునే ఆమెకు జ్వరమే లేకపోగా కనిసం సీరసం కూడా లేకుండా ఎప్పటి కంటే కూడా ఎంతో ఓపికగా పున్నదని చెప్పి ఆమె ఉత్సాహంగా శిలించి కి బయలుదేరటం జిలగింది.

ఎంతో సంతోషంగా అలివేలుమంగామాత శ్రీ భరద్వాజ స్వామితో కలసి ఆ శిలించే యాత్ర బిగ్గెజయంగా పూర్తి చేసుకుని వచ్చారు.

శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ, శ్రీ భరద్వాజు గురుదేవుల కళ్ళాణ వేడుకలలో ఎన్నో మహిమలు జిలగాయి.

ముఖ్యంగా ఆ వివాహం జిలగిన ఆంజనేయస్వామి గుడి ప్రాంగణంలోని ఒక మండపంలో సాయిబాబా అక్కయ్యకు 1975జనవరి 1వ తేదీనస్వప్న దర్శనమిచ్చారు. ఆమె గుడిలో ప్రదక్షిణలు చేస్తుంటే మండపంలో కూర్చున్న సాయిబాబా ఆమెను చెయ్యుత్తి తాయి! రామ్య! అని పిలిచారు. మహర్షాప్రదేశంలో స్త్రీలను “తాయి” అనే “మాయి” అనే ఆ భాషలో పిలుస్తారు. అక్కయ్య వెళ్ళి నమస్కరించగానే ఆయన ఆశీర్వదించారు. ఆమె ఆయన తొడపై తలవాల్చి, ఆయన పాదాల వద్దనే నేలపై కూర్చున్నారు. సాయిబాబా ఆమె తలపై చేయిపెట్టి నిమురుతూ ఆశీర్వదిస్తున్నారు. స్వప్నం అంతమయింది.

ఆ తర్వాత పెండ్లిరోజున పెండ్లికి ముందు జిలగే గాలీపూజ ఘుట్టం సలగా సాయిబాబా స్వప్నంలో మండపంలో ఎక్కడయితే కూర్చుని దర్శనమిచ్చారో అదే ప్రదేశంలోనే జిలగింది.

ఈ పెండ్లిలో నా అనుభవం కూడా చెప్పాను - పెండ్లి జరుగుతున్నది. పురోహితుల మంత్రించారణలతో, బాజా భజంతీలతో ప్రాంగణం మారుప్పొగుతోంది. నేను వేబికపైననే నిలబడి కళ్ళాణాన్ని తీలకిస్తున్నాను. అలివేలు మంగమ్మ, శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు కళ్ళాణశోభతో, దివ్యకాంతులతో వెలిగిపోతున్నారు. ఎంత దివ్యతేజస్సు వారి చుట్టూ పున్నది! నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేదు.

ఇది అతిశయోక్తి కాదు. నా మనస్సు అంతా చెప్పలేని ఆనందం! నేను మైమరచిపోయాను. నిశ్శలంగా వాళ్ళిద్దల్ని చూస్తున్నాను. వారి బిష్ట రూపాలు తప్ప నాకింక ఏమీ కచ్చించటం లేదు. దాదాపు స్పృహ కోల్సోయానా అన్నట్లు పరిసరాలేఫి స్పురణలో లేవు, నిజంగానే నాకు ఒళ్ళు తెలియలేదు. ఒకపే ఆనందం. ఆ వింత అనుభూతి ఒక్కపే నన్ను ఆవలించింది. ఇంతలో నా భుజంపై ఎవరిదో చేయి గట్టిగా తగిలినట్లయింది. ఉలిక్కిపడి చూస్తే “అక్కా!” అంటూ మా చెల్లెలు అనుసూయ పిలుస్తోంది. “అక్కా! ఏమిటీ? ఇక్కడే నిలబడ్డావ? అవతల కాలేజీ లెక్కర్సు, హైస్కూల్

పోడ్-బిస్టేన్, టీచర్లు వచ్చారు. వాళ్ళకు కాఫీ టీఫిస్టు ఏర్పాట్లు చూడాలి కదా? పద పద” అంటూ చేయపట్టి నన్ను లాక్కెళ్ళింది. నేను బాహ్యపుపంచంలోకి వచ్చాను. అయినా చాలానేపటి దాకా నాకు ఆ వింత అనుభూతి తొలగిపోలేదు. ఆ అనుభూతి తలచుకొంటే యిప్పటికీ ఆశ్చర్యంగా, ఆనందంగా వుంటుంది.

మరొక చిత్రమైన బాబా లీల యిలా వుంది. ఎదులింట్లో వుండే సరోజనిగారు అనే ఆమె మా కుటుంబంతో చాలా సన్నిహితంగా వుంటూ కుటుంబంలో ఒక సభ్యరాలిగా కలిసిపోయింది. పెండ్లి పనులలో కూడా ఎంతో సహాయం చేసింది. మాప్పరుగాలిని పెండ్లి కొడుకును చేసే సమయంలో మాప్పరుగాలి తల్లిగారైన లక్ష్మిగారు ముందు రోజే రావాలని అనుకున్నా, పుద్యోగంలో సెలవు దొరకక ముహూర్త సమయానికి కూడా ఊరు చేరలేకపోయారు. అందువల్ల ఈ సరోజని గారే మాప్పరుగాలిని పెండ్లికొడుకుని చేశారు.

ఆమె మాప్పరుగాలిని తమ యింటికి వచ్చి సాయిబాబా

పూజ చేయవలసించిగా వేడుకున్నది. మర్మాడు తొమ్మిది గంటల సమయంలో మాప్పరుగారు సాయిబాబా ఫాంటో చేతిలో పట్టుకుని ఎదులింటికి బయలుదేరారు. అక్కయ్య ఆయనను వాకిలి దాకా సాగనంపటానికి ఆయన వెనకే నడుస్తూ వస్తున్నారు, అలా వస్తుంటే, అక్కయ్య పైటు కొంగు సాయిబాబా ఫాంటోకు పున్న సీలకు తగిలి కొంగు లాగినట్లు అవటం, అక్కయ్య విడిపించుకొనటం అలా నాలుగుసార్లు జిలగింది. మాప్పరుగారు గేటు దాకా వచ్చారు. అక్కయ్య అక్కడే ఆగిపోయి “వెళ్ళి రండి” అన్నది. మాప్పరుగారు “నిన్ను కూడా రమ్మంటున్నారు, రా!” అన్నారు. నిజానికి అక్కయ్య

రావాలని అనుకోలేదు. మాప్పరుగారు పిలవటంతో ఆమె కూడా బయలుదేలింది. వాళ్ళవెంటనేను, మా అన్నయ్యగాలి అమ్మాయి కూడా వెళ్ళాము. మేము వెళ్ళేసులకి సరోజిని గారు ఎదురొచ్చి, ఆశ్చర్యంగా “మంగా, వచ్చేశావా? మీ యిద్దలికీ దంపతి తాంబూలం యివ్వాలని నిన్ననే అనుకున్నాను కాసీ భరద్వాజ గాలని మాయింటికి రమ్మని పిలిచేటపుడు నిన్న రమ్మని చెప్పటం మరచిపోయాను. ఇప్పుడే మీ యింటికొచ్చి నిన్న పిలుద్దామని బయలుదేరాను. ఇంతలో

“మీరే వచ్చారు” అన్నది సంతోషంగా. వివాహం తర్వాత దంపతులైన శుభ సందర్భంలో మొట్టమొదటగా ఆతిథ్యం, తాంబూలం యిద్దరూ కలిసి స్వీకరించటంతో కళ్ళాణ ఘట్టం ముగిసినట్లయింది! ఇలా కళ్ళాణం నిలిపుంగా, శుభప్రదంగా సంపూర్ణమయింది.

అయితే యా విధంగా యా మహిమాన్వితమైన కళ్ళాణం యింత అద్భుతంగా జిలపించిందెవరు? సకలలోక రక్షకుడు, సర్వోశ్మరుడు ఆ సాయినాథుడే కదా?

**మధ్యాహ్నంభోజనంచేసినతర్వాత
బక గబిలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న
మా పెద్దవదినకు కిటికీలోంచి
సాయిబాబా దర్శనమిచ్చి “లేలే
ఇంకా నిద్ర ఏమిటి? సమయం
లేదు. చాలా పనులున్నాయ్”
అంటూ కేకలేశారట!**

**మాతృదేవి అలివేలుమంగమ్మగారు
తన తపశమహిమతో
మాప్పరుగాలివలెనే ఎందరో
ఆపన్నులను కాపాడారు. కోరికలు
తీరే కల్పవల్లియై నిలిచారు.
మోక్షగాములకు ఎన్నో సాధనలు,
దీక్షలు, నియమాలు విధించి
ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకు
నడిపించారు.**

మనమాత్మదేవి అలివేలుమంగమ్మ శ్రీ మాస్టరుగాలితో వివాహ ప్రస్తావన వచ్చినపుడు ఆమె ఆ విషయంలో భారమంతా బాబూపై వేసి తాను మౌనంగా వున్న సమయంలో “మీ పెండ్లి జిలపిస్తున్నాబి నేనే” అంటూ నిశ్చయంగా ఆమెకు తెలియపరచారు. ఆ తర్వాత స్వయంగా యింటికి వచ్చి వదినకు దర్శనమిచ్చి ఆమెను పెండ్లి పనులకు తొందరపెట్టారు. ఆ తరువాత దేవాలయంలో అక్కయ్య గౌరీపూజ చేసే ప్రదేశానికి ముందుగానే వచ్చి ఆమెను అక్కడ కూర్చోబెట్టి ఆశీర్వదించారు.

కళ్యాణమట్టం ముగింపు దశలో వధూవరులు ఇరువురు దంపతులైన సందర్భంగా ఆతిధ్యం, తాంబూలము వాలచే స్వీకరింపజేశారు. ఈ సందర్భంలో కూడా యిరువులినీ తానే స్వయంగా వారి వెంట పుండి నడిపించారు. ఈ విధంగా సాయినాథుడు ‘సత్యవాక్య పాలకుడు’ అన్న జిరుదుకు ఎంతగా సరితూగుతారో, “ఈ వివాహం జిలపించేది నేనే” అన్న వాగ్దానాన్ని నిలుపుకొన్న విధానం వలన నిరూపితమౌతుంది.

మాత్మదేవి అలివేలుమంగమ్మగాలి జీవిత విశేషాలు చెప్పాలంటే, ముఖ్యంగా ఆమె శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు ప్రతిరూపం అనవచ్చి. శ్రీ మాస్టరు గాలితో ఆమె వివాహం

జలిగిన తర్వాత ఆమె జీవిత విధానం అందరికీ తెలిచిన పుస్తకం. ఆమె గృహస్థి ధర్మాన్ని నూటికి నూరుపాశ్యు ధర్మబధంగా నిర్వించారు. మాస్టరుగాలి అడుగుజాడలలో నడిచారు. వాలినాశ్రయించే అసంఖ్యాక భక్తులను కన్నతల్లికంటే మిన్నగా ఆదలించారు. తన ఆవరణతో స్త్రీలకు మార్గదర్శకులయినారు.

అంతే కాదు, మాత్మదేవి అలివేలుమంగమ్మగారు తన తపోమహిమతో మాస్టరుగాలివలనే ఎందరో ఆపన్నులను కాపాడారు. కోలికలు తీర్చే కల్పవల్లియై నిలిచారు. మోక్షగాములకు ఎన్నో సాధనలు, భీక్షలు, నియమాలు విధించి ఆధ్యాత్మికంగా ముందుకు నడిపించారు. భక్తులనేవిధంగా అనుగ్రహించారోనన్న విషయాలను, నాకు తెలిసినంతవరకు ఆమె ధర్మబధ్యున జీవితం గురించి మరొకసాలి ప్రాస్తాను. ఇప్పటికి యింతటితో ముగిస్తాను.

జై సాయిమాస్టర్!
జై బిష్ణజనని అలివేలు మంగమ్మ !!

మంత్రదేఖ స్నితులు

~శ్రీ ఆలఘాటి శ్రీకాంత్~

జై సాయమాస్టర్!.. జై బిష్ణుజనని!..

శ్రీ శిలాండ్రి సాయిబాబా గులించి దాదాసాహేబ్ కాపర్డ్రె ఇలా చెప్పారు “ఈ రోజు ఆరతి సమయంలో శ్రీ సాయి ఎంతో ప్రసన్నంగా చిరునవ్వు లొలికించారు. ఆ నవ్వులు చూడటానికి ఇక్కడ (శిలాండ్రి) కొన్ని సంవత్సరాలు అయినా ఉండవచ్చు. నేను ఆనంద పారవశ్యంలో పిచ్చివాడి లాగా చూస్తూ ఉండిపోయాను.” పై వాక్యాలు పూజ్యోదీ అమృగాలికి సలగ్గా సలిపోతాయి. వారి చూపు, మాటలు, చిరునవ్వు మనల్ని - మన హృదయాలను పరవశింపజేస్తాయి. అద్భుతమైన వారి రూపం ప్రకృతిమాత వలె భక్తుల హృదయాలను పులకింప చేస్తుంది.

నాకు పూజ్యోదీ అమృగాలికి సన్నిధిలో అతి సమీపంలో రెండు, మూడుసార్లు కూర్చునే అవకాశం కలిగింది. ఆ సమయంలో నా ప్రమేయం లేకుండానే నా మనసు ఎంతో శాంతిని, హోయిని అనుభవించింది. శలీరం కూడా చాలా తేలిక అయ్యు సుఖం అనుభవం అయింది. ఇలాంటి అనుభూతి నాకు ఇంతకుముందు శ్రీ పిలింధి సాయి సమాధి మంచిరం లోనూ, పూజ్యోదీ మాస్టరు గాలి సమాధి మంచిరంలో తప్ప ఎక్కడ ఆ అనుభవం అప్పలేదు. బీన్ని బట్టి అమృగాలి యొక్క స్థితి అర్థం చేసుకోవచ్చు.

మాట గుంటూరు జిల్లా రేపల్లె దగ్గర నగరం అనే ఊరు. నేను ఇంటర్ చదివే రోజుల్లో ఇంచుమించుగా 1994 ప్రాంతంలో మాపూర్లో ఒకతను శ్రీసాయిసన్నిధి, శ్రీ సాయి లీలామృతం ర్చంధాలు ఇచ్చాడు. అని చదవడం మొదలుపెట్టాడు కొంచెం కొంచెం పూజ్యోదీ మాస్టరుగాలి మీద భక్తిగౌరవాలు పెలిగాయి. 1996 సం|| నుంచి మాపూర్ అంజనేయస్వామి గుళ్ళో

సత్తుంగం మొదలు పెట్టాము. తరువాత నేను పూజ్యోదీ అమృగాలి దర్శనానికి ఒంగోలు వెళ్లాను. 1996-99 మధ్యకాలంలో రెండు, మూడుసార్లు పూజ్యోదీ అమృగాలిని ఒంగోలు వెళ్లి దల్చించుకున్నాను. ఒకసారి పూజ్యోదీ అమృగాలితో సత్తుంగంలో ఏవో ఇబ్బందులు వస్తున్నాయని చెబతే పూజ్యోదీ మాస్టరుగాలి ఫోటో కూడా పెట్టుకోమన్నారు. అంతవరకూ మేము బాబా ఫోటోని మాత్రమే పెట్టుకునే వాళ్ళం. పూజ్యోదీ అమృగారు చెప్పినట్లు పూజ్యోదీ మాస్టరుగాలి ఫోటో పెట్టుకోగానే ఇబ్బందులు తొలగిపోయాయి.

2000 నేను M.Sc లో చేరటానికి ప్రైదరాబాదుకి వచ్చాను. అప్పుడు కూకట్-పల్లిలో వుండేవాడిని. 2003 నుంచి అక్కడకు దగ్గరలో వివేకానందనగర్ వుంటున్న శ్రీ నాంపల్లి బాబాగాలిని దల్చించుకునేవాడిని. కాసీ కొంత అసంతృప్తిగా వుండేది, ఎందుకంటే వారు ఏమీ మాట్లాడరు. మనం ఏదన్నా చెప్పుకోవాలన్నా, అడగాలన్నా కుదరదు. అందువల్ల ఒకరోజు, నాతో మాట్లాడి నా భావాలు అర్థం చేసుకునే గురువు దీఱికేలా చెయ్యమని నాంపల్లి బాబావాలికి మనసులో చెప్పుకుని శ్రీ సాయి లీలామృతం పారాయణ మొదలుపెట్టాను. వారి సమక్షంలో రోజు కొంత చదువుకునేవాడిని. పారాయణ పూర్తయ్యలోపు నా కోలిక నెరవేరాలనుకున్నాను. ఒకరోజు శ్రీమతి రమాదేవిగారు అక్కడకి వచ్చారు. ఇద్దరం ఒకళ్ళకి ఒకళ్ళం పరిచయం చేసుకున్నాము. ఆ సందర్భంలో పూజ్యోదీ అమృగారు మల్కాజిగెలలో వుంటున్నారని చెప్పారు. నాకు అప్పటికి పూజ్యోదీ అమృగారు ప్రైదరాబాదులో వుంటున్నారని తెలిసినా ఎక్కడ పున్నారో తెలియదు. నేను మహాత్ముని సన్నిధిలో సంకల్పం చేసుకుని పారాయణ చేసుకున్నాను కనుక,

నాటో మాట్లాడే గురువుగాలని ఇచ్చిన నాంపల్లి బాబాగాలకి ప్రభామాలల్చించి మల్చాజిగిలికి చేరుకున్నాను.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలు సగోచరమే అన్నచి నాకు ఈ విధంగా అనుభవం. 2008 సంవత్సరంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారు మల్చాజిగిలిలో ఉండేవారు. నాకు మంచి ఉద్ఘోగం కావాలని మనసులోనే కిందిరుకున్నాను. వాలి ఆశేస్మలతో హైదరాబాద్ గచ్ఛిబోలిలోని ఇన్వీసిన్ కంపెనీలో ఉద్ఘోగం వచ్చింది. ఇన్ని కంపెనీలు ఉండగా ఈ కంపెనీలోనే ఎందుకు వచ్చిందా అని అనుకునేవాడిని. తర్వాత పూజ్యశ్రీ అమృగారు మల్చాజిగిలి నుండి నాగోలు తరలి వెళ్లారు. నేను ఆప్టట్లో కూకట్-పల్లి లో ఉండేవాడిని. నాగోలు సుమారు అక్కడి నుండి 35 కిలోమీటర్లు. అక్కడ నుండి ఆప్యుడప్పుడు శని ఆదివారాల్లో పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనానికి వచ్చి వెళ్లండే వాడిని. చాలా దూరం అయింది. అంతేకాక ప్రాఫిక్ వల్ తరచుగా వెళ్లులేక పాశయినందుకు బాధపడే వాడిని. అనూహ్యంగా 2010వ సంవత్సరంలో మా ఆఫీన్ కొత్త బ్రాంచ్ నాగోలు దగ్గరలో పోచారం లో ఏర్పాటు చేశారు. నేను 2011లో నాగోలులో నివాసం ఏర్పాటు చేసుకుని తరుచుగా పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దర్శనం చేసుకోగలిగాను.

జన్మనిచ్చిన తల్లి నవమాసాలు మోసి కని పెంచుతుంది. జిడ్డ పెలిగి పెద్దవాడై అయ్యేవరకూ తండ్రి కాపాడుతాడు. కానీ సద్గురువు జీవితాంతం,

జీవితానంతరం కూడా తోడుగా ఉండి కాపాడుతారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ర్యంథాలు ప్రచారంలో భాగంగా మేము ప్రతి గురువారం శ్రీ సాయిబాబా గుడిలో ర్యంథాల ప్రదర్శన, అమృకాలు చేస్తుండేవారము. వచ్చినవాలికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల గులంచి, వాలి ర్యంథాల విశిష్టత గులంచి వివలస్తూ ఉండేవాళ్లం. ర్యంథాల స్టాల్ లో కూర్చున్నప్పుడు అటు ఇటు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఇరువైపులా ఉన్నట్లు భావన చేసేవాడిని. ఆప్యుడప్పుడు వారు నిజంగా ఉన్నట్లు అనుభవం అయ్యేచి. అలాగే బస్మిలో ప్రయాణం చేసే సమయంలో పక్కన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు లేదా పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఉన్నట్లు భావన చేస్తూ ఉండేవాడిని. చాలాసార్లు బస్ మొత్తం నిండి పోయినా నా పక్కన ఎవరు కూర్చునేవారు కాదు. నేను నా పేన్ లో చాలా ఒదిగి కూర్చున్నా, పక్కన మనిషి స్థలం ఉన్నా ఎవరు కూర్చోకపోవడం ఎంతో చిత్తం.

ఆర్త్రూణ పరాయణలు పూజ్యశ్రీ అమృగారు. ఆపదలో ఉన్న వాలిని ఆదుకోవడంలో అమృగాలి వర్యలు కడుసరళంగా ఉంటాయి. ఎవరైనా ఆపదలో ఉన్నవారు వచ్చి బాధలు చెప్పు కున్నప్పుడు “ఆ బాగుంటుంది” లాంటి చిన్న పదాలు వాడేవారు. కొంతమంటికి కొన్ని పొరాయణలు చెప్పేవారు. విచిత్రంగా వాలి సమస్యలు పలిప్పారం అయ్యేవి. మా నాన్నగారు 2005లో ప్రమాదంగా బైయిన్ ఎట్టాక్ అయ్య హస్పిటల్లో ఉన్నప్పుడు

గురు బంధువుల ద్వారా అమృగాల నుండి ఆశీస్ములు తీసుకున్నాను. ప్రాణాపాయం నుండి మా నాన్నగారు కోలుకున్నారు. మా పెద్దబ్బాయి మనవంత 3 యొండ్ల వాడిని యాక్షిడెంట్ నుంచి తృటిలో తప్పించారు. అలాగే నాకు, నా కుటుంబంలోని వాలికి కరోనా వచ్చినప్పుడు అమృగాల ఆశీస్ములతో అతి తక్కువ ఐర్పుతో, అతి తక్కువ ఇబ్బందులతో బయట పడవేశారు.

పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు పేదవాలికి, ఆపదలో ఉన్నవాలికి ధనరూపంలో, వస్తురూపంలో సహాయం చేస్తుండేవారు. చలికాలం రోడ్స్ పక్కన ఉండేవాలికి దుప్పట్లు పంచిపెట్టించేవారు, ఎండాకాలం చలివేంద్రం పెట్టించేవారు. చలివేంద్రంలో కేవలం మంచి సీరే కాకుండా ఇంటికి వచ్చిన అతిభిని ఎలా చూసుకుంటామో అలా వచ్చిన వాలికి తరవాణి, మజ్జిగ, పొనకం మొదలయినని ఏర్పాటు చేయించేవారు. వచ్చినవారు అవి తాగి తృప్తిగా వెళ్లేవారు. పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు త్రికరణశుభ్రిగా సేవ ఎలా చేయాలో నేర్చించేవారు.

పూజ్యోద్ధరణ అమృగాల చేత విరచితమైన రాత్రి ప్రార్థనలో ఇలా ఉంటుంది “మీసేవ చేసుకునేందుకు అవసరమైన శాశ్వత మానసిక పరిస్థితులను పరిసరాలను ప్రసాదించిన మీకు మా కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలులు”. పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు భక్తుల యొక్క సత్యంకల్పాలను తెలుసుకొని తగిన విధంగా పరిస్థితులను కల్పించడంలో బిట్ట. నేను నా వివాహానికి ముందు నాకున్న చిన్నపాటి భక్తికి అడ్డంకి రాని అమృగాల వివాహం కలగాలని కోరుకునేవాడిని. ఒకసారి పెళ్లిచూపులు అయిన తర్వాత పోటీని అమృగాలికి చూపించి “ఎలా ఉంటుంది, అమృగారు” అని అడిగాను. అమృగారు “లక్ష్మణంగా ఉంది” అని అన్నారు. తర్వాత ఆమెతోనే నా వివాహం ఆపడం, నా భార్య సుఖియకు ఇంతకు ముందు బాబా సాంప్రదాయం ఏమీ తెలియకపోయినా మా పెళ్లి అయిన తర్వాత పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగాల ర్ఘంధాలు పారాయణ చేసుకొని శ్రీసాయిబాబా, పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు, పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగాల పట్ల భక్తిభావం పెంచుకొని నాకు ఎల్లప్పుడూ సహకారిగా ఉండటం నిజంగా పూజ్యోద్ధరణ అమృగాల అనురహితికి నిదర్శనం.

చిన్న చిన్న విషయాల్లో కూడా పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు మన వెంట నుండి సీడలా కాపాడుతారు అని చాలాసార్లు నా విషయంలో నిరూపణ అయింది. అప్పట్లో ప్రచారంలో భాగంగా ర్ఘంధాలు పంచేవాడిని. నేను

సారాయణ చేసే గ్రంథంపై పూజ్యోద్ధరణ అమృగాల ఆశీస్ములు ప్రాయించుకోవాలని అనిపించేది. కానీ కుదరలేదు. ఒకసారి శ్రీగురువరిత్త ర్ఘంధాలు పంచడం కోసమని చాలా తీసుకున్నాను. వాటన్నిటేని సర్ల పెడుతుండగా ఒక పేజీ గాలికి ఎగించి. ఆ పేజీలో ఏవో అక్షరాలు కనిపించాయి. తీసి చూస్తే పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు ఆశీస్ములు ప్రాసి క్రింద సంతకం పెట్టి వున్నారు!!! అది చూడగానే ఆనందంతో నా కళ్లు చెమర్చాయి - పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు నా మనసులో వున్న కోలకను అలా తీర్చారు.

ఒకసారి నేను పారాయణ ర్ఘంధాలు ఊలలో పంచడానికి నిమిత్తం తీసుకువెళ్లామని ర్ఘంధాలన్నీ ప్యాక్ చేసుకున్నాను సికింద్రాబాదులో రాత్రి 9 గంటలకు టైస్ ఎక్స్‌ప్రెస్ లో ఉంది నేను కూకట్ పల్లి నుండి సిటీబస్‌లో రైల్స్ స్టేషన్ చేరటానికి కనీసం ఒక గంట సమయం పడుతుంది. ఆఫీసులో పని కారణంగా లేట్ అయింది. రాత్రి 8 గంటల 20 నిమిషాలకు సిటీ బస్ స్టేషన్ చేరుకున్నాను. ఎలాగైనా టైస్ ను అందుకోవాలని అమృగాలని ప్రార్థించాను. మెల్లగా గాలి వర్షం ప్రారంభమైంది. 5 నిమిషాల్లో వర్షం

పెద్దదయించి. నా బస్సు వచ్చించి. రోడ్డుస్ని వర్షం వలన చాలావరకు ఖాళీ ఆయ్యాయి. కేవలం బస్సులు, కొన్ని కార్య మాత్రమే వెళుతున్నాయి. సాధారణంగా సికింద్రాబాద్ రైల్వేస్టేషన్ చేరుకోవడానికి గంట సమయం పడుతుంచి. కానీ ఆరోజు కేవలం అర్ధగంటలో చేరుకున్నాను. నేను పరిగెత్తి టైన్ ఎక్కి కూర్చున్నాను. అప్పుడు రైలు కదిలించి. పూజ్యతీ అమృగాలికి చెప్పుకున్న ప్రార్థన ఫలించించి.

శ్రీ ద్వారకబాబుగాలి వివాహ నిశ్చితార్థం కాకముందు, ఇంకా ఎప్పలికీ ఈ విషయం తెలియక ముందు, పూజ్యతీ అమృగారు నాకు స్వప్నంలో లయమృగాలని చూపించి “ఈ అమ్మాయి మా కోడలు” అని చెప్పారు. నాకు చాలా ఆశ్చర్యమేసించి. అలాగే తీర్థచరణ కి మూడు లేక నాలుగు సంవత్సరాల వయస్సులో అతనికి చెల్లి పుట్టినట్లు, తననెవరు పట్టించుకోవటం లేదని గిడవ చేస్తున్నట్లు నాకు కల వచ్చించి. 5-6 సంవత్సరాల క్రితం ఒక స్వప్నం వచ్చించి. అందులో పూజ్యతీ అమృగాలికి బాగా అనారోగ్యం వచ్చి ఆసుపత్రిలో చేర్చారట. అందరూ బాగా ఆందోళన పడుతున్నారట! మెలుకువ వచ్చాక నాకు చాలా బాధేసించి. భయమేసించి. కానీ రెండు, మూడు రోజుల తరువాత పూజ్యతీ అమృగారు మళ్ళీ స్వప్న దర్శనమిచ్చారు. అందులో ఆమె బాగా ముసలివారుగా వున్నారు. తెల్లచీర కట్టుకుని కూర్చుని వున్నారు. అంటే శరీరం అంతా ఆనందమయి మాత లాగా పున్నంది. కానీ ముఖం మాత్రం పూజ్యతీ

అమృగాలిచి! అప్పుడు నాకు చాలా దైర్యం వచ్చించి, పూజ్యతీ అమృగాలికి ఏమీ కాదని! చాలాకాలం మనతో వుంటారనిపించించి. నిజంగానే కొన్నాళ్ళకి పూజ్యతీ అమృగాలికి అనారోగ్యం చేయడం, ఆసుపత్రిలో చేరటం జలగించి. అందరూ భయపడుతున్న నేను మాత్రం భయపడలేదు. అనుకున్నట్లుగానే పూజ్యతీ అమృగారు క్షేమంగా తిలిగి వచ్చారు!

పూజ్యతీ అమృగారు అతి క్లిప్పమైన ఆధ్యాత్మిక విషయాలను అతి సరళమైన భాషలో వివరించడం వాలిచే రచించబడిన వివిధ వ్యాసాలలోను, వారు ప్రవచించిన వివిధ అనుగ్రహభాషణలలోను చూడవచ్చు. ఉడాహారణకు వాలిచే రచించబడిన ‘నాకేం కావాలి’ అనే వ్యాసంలో “మనకు ఏం కావాలి?” అనే విషయాన్ని ఈ విధంగా ఒక ఉడాహారణతో అందలికి అర్థమయ్యే విధంగా చెప్పారు:- “కోరుకున్న ఉద్యోగమే కావాలి. అలాగే మనం కోరుకున్నట్లుగానే భర్త, లేక భార్య, ఇల్లు, వాకిలి ఇవస్తు కావాలి. అలా ఉండకపాటితే అసంతృప్తి చెందుతాము. అంటే మనకు ఏదైనా ఉంటే సరపాదు, మనం కావాలి అనుకున్నట్టే కావాలి”.

పూజ్యతీ అమృగారు కోఱకలు తీర్చే కొంగు బంగారం, ఆర్యలు భాధలు తీర్చే అనఘా దేవి, సాధకులకు సద్గురువు, లోకానికి జగద్గురువు. •

మాతృదేవి బిష్ణు సన్మిధిలో నిత్యసేవలు

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ సన్మిధి” లో ప్రతి నిత్యము జరుగుచున్న నిత్యసేవలలో వివిధ ఊర్ల నుంచి భక్తులు బృందాలుగా వచ్చి సేవలు చేసుకుంటూ ఎంతో శాంతిని అనుభవిస్తూ; ఆ బిష్ణుసన్మిధిలోనూ, తిలగి ఇంటికి వెళ్లిన తరువాతనూ ఎన్నో అనుభవాలను కూడా పొందుతున్నారు.

పూజ్యోద్ధరితుల మంగళమై మంగళ ఉన్నప్పుడు, నిత్యమూ పూజ్యోద్ధరితుల మాస్టరుగాలకి, శ్రీ సాయినాథునికి ఏ సేవ ఏ సమయానికి ఎలా చేసేవారో శ్రీ ద్వారకబాబుగారు తెలియజేశారు. అలా బాబుగారు చెప్పిన ప్రకారమే మాతృదేవి బిష్ణుసన్మిధి’ లో కూడా మనమందరం సేవ చేసుకొనేలాగా ఏర్పాటు చేసారు. అదే విధముగా అన్ని బృందాల వాళ్ళ చేసుకుంటున్నారు.

గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు, పూజ్యోద్ధరితుల మంగళమై తల్లి సన్మిధిలో సేవలు చేసుకునే విధానాన్ని ఇంకా ఈవిధంగా వివరించారు:

“సన్మిధిలో సేవలు ఎంతో వక్కగాను, భావంతోనూ జరగాలి. అందటికి సేవచేసుకునే అవకాశం రావాలి. అంతేకాక మన తరువాత తరాల వాలికి కూడా ఈ విధానం అలవడాలి.

కొందరి మహాత్ముల ఆత్మవాలలో దానికి సంబంధించిన సన్మానాలే సేవ చేస్తారు, కొన్ని పుణ్యక్షేత్రాలలో సేవలకు పూజారులను నియమిస్తే, భక్తులు దర్శనం చేసుకుని వెడతారు. ఇంకొన్ని చోట్ల సేవలకు వ్యక్తులని నియమించడమే కాకుండా, సేవకులు కూడా వచ్చి సేవ చేసుకుంటారు!

మనం కూడా ఒక పూజాలని నియమించి సేవలు చేయించవచ్చు. అప్పుడు మనం దర్శన

భక్తులం మాత్రమే అపుత్తాం. అలా కాకుండా 'సేవ' అన్నచి భక్తులదే అవ్యాలని నా ఉండేశం. లేకపోతే మహాత్ములని సేవించి తలించే సంప్రదాయాన్ని జారివిడుచుకున్న వాళ్ళమువుతాము.

ఆలయాలలో ప్రాణప్రతిష్ట చేసిన విర్మాలే అంతటి శక్తిపంతం అయినప్పుడు, తమ జీవితమంతా సకల చరాచర సృష్టితో తాదాత్మయం చెంబి ఆత్మనిష్టలో నిలిచిన మహాత్ముల సమాధుల దగ్గర ఇంకెంతటి శక్తి ఉంటుందో కదా! అందువల్ల మనం సేవవేసుకునేటప్పుడు, ఎంతటివారికి సేవ చేస్తున్నామో వారి విశిష్టత తెలిసి సేవవేసుకోవాలి!

మనము ఇళ్లలో మొదలుపెట్టే ప్రతి కార్యక్రమానికి మందు భగవంతునికి, లేక మహాత్ములకి శారీరకముగా, మానసికముగా సేవవేసుకోవాలి. అలా రావాలంటే మనందలకి సేవ అనే విద్య పూర్ణంగా వచ్చిపుండాలి. అలా వచ్చిననాడు మాత్రమే పూజ్య శ్రీ అమృగాలికి, పూజ్య శ్రీ మాస్టరుగాలికి చక్కగా సేవవేసుకోగలుగుతాం. అప్పుడు సశలీరంగా పున్న మహాత్ములకి సేవవేసుకోవడం కూడా తెలుస్తుంది. కనుక ఇది ఒక సాంప్రదాయం కావాలి, అమృగాలి సన్నిధి ఒక గొప్ప సాధనా క్షీత్రం అవ్యాలి."

'మాతృదేవి దివ్యసన్నిధి' లో జరుగుతున్న నిత్యసేవలు ఈ విధంగా పున్నాయి.

ఉదయ సేవలు

5:30 కి పూజ్య అమృగాలి మేలుకొలుపు,
పూజ్య మాస్టరుగాలి మేలుకొలుపు.
6:00 కి ఆరతి; ఉదయ ప్రార్థన.
6:50 కి కాఫీ నివేదన.
7:30 కి పూజ్య అమృగాలి అబ్బపేకం.

8:00 కి అలంకరణ.

8:30 కి అల్పాహార నివేదన,
తదుపరి ప్రసాద వినియోగం.

9:30 కి పూజ.

11:00 కి ర్ఘంధపరఠన.

మధ్యాహ్న సేవలు

12:00 కి ఆరతి.

12:30 కి నివేదన,
తదుపరి ప్రసాద వినియోగం.

సాయంత్రం సేవలు

4:00 కి కాఫీ నివేదన.

5:00 కి అలంకరణ విసర్జన.

6:00 కి ఆరతి.

6:30 కి ర్ఘంధ పరఠన.

7:00 కి భజన.

7:30 కి నివేదన,

తదుపరి ప్రసాద వినియోగం.

రాత్రి సేవలు

9:00 కి ఆరతి.

9:30 కి పూజ్య మాస్టరుగాలి పవళింపు సేవ,
పూజ్య అమృగాలి పవళింపు సేవ.

మన తెలుగు రాష్ట్రాలలోనేకాక, దేశవిదేశాలలో ఉన్న భక్తులు ఎవరైనాసరే సేవ చేసుకోవటానికి రావచ్చును. పూజ్య శ్రీ అమృగాలి దివ్యసన్నిధిలో సేవ చేసుకునే వారి కొరకు ఉచిత వసతి, భోజనప్రసాద సదుపాయములు కలవు. సేవకు రాదలచుకున్నపాయ మరిన్ని వివరముల కొరకు 7893548748 నెంబరుకు ఫాస్ట్ చేసి సంప్రచించగలరు.

భక్తులందరూ ఈ మహాదవకాశాన్ని సభ్యిసియోగ పరచుకుని ఐహిక ఆధ్యాత్మికోన్నతి పాందగలరు.

జై సాయి మాస్టర్!

పిరమీ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మిషన్స్‌రుగాలిచే రచించబడిన ఆప్తిం ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

శ్రీ సాయిలామృతం-శ్రీ గురుచలత్త	450-00
శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చలిత్త	90-00
శ్రీ సాయి లీలామృతము	99-00
శ్రీ గురు చలిత్త	99-00
శ్రీ సాయి సన్నిధి	120-00
శ్రీ సాయి మాష్టర్ ప్రవచనములు	125-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము	80-00
సాయినాథ పూజ	40-00
సాయినాథ స్తవమంజలి	10-00
శిలిడి ఆరతులు	15-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00
సత్కంగము-భజన	5-00
శిలిడి క్లేత్త సందర్శనము	40-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00
పరిప్రశ్న	99-00
మతమెందుకు?	50-00
ఏది నిజం?	50-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00
బుద్ధధ్యాన హృదయం	49-00
దత్తావతార మహాత్మ్యం	75-00
సంప్రాతాయన గురు బ్యాసాహసి	125-00
పురుషసూక్త రహస్యం	40-00
సాయినూక్తి-ఆచార్యవాణి	10-00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	49-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి	70-00
శ్రీ ఆనందమయి అమృ	49-00
టిబెట్ యోగి మిలారేపా చలిత్త	80-00
శ్రీ హజరత్ తాజుబ్దీన్ బాబా చలిత్త	49-00
స్వామి సమర్థ(అక్కలోగ్ట స్వామి)	49-00
మనము-మన సంప్రతి	70-00

BOOKS IN ENGLISH

Sai Baba the Master	175-00
Sree Guru Charitra	99-00
Supreme Master(Swami Samartha)	99-00
Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
Children's Sai Baba the Master	60-00

ఇతర ప్రచురణలు

మహాత్ముల ముద్దుజడ్డడు	120-00
అవధూత చివటం అమృ	70-00
శ్రీ సిద్ధారూఢ స్వామి చలిత్త	70-00
శ్రీ సాయి మాష్టర్ స్ఫూతులు	125-00
మరో నందబింపం	80-00
ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
మహాపురుషుడు	50-00
శ్రీ సాయి మాష్టర్ స్ఫూతులు (2)	125-00
బాలల శ్రీ సాయి సన్నిధి	50-00
బాలల శ్రీ గురు చలిత్త	50-00
శ్రీ సాయి మాష్టర్ నిత్యసత్క్య ప్రతము	15-00
మాష్టరు అమృత వాక్కులు	100-00

BOOKS IN OTHER LANGUAGES

Sadguru Sai Baba(Hindi)	150-00
Sai Leelamrutham(Kannada)	150-00
Sai Baba Jeevitha Charitham(Malayalam)	220-00
Sai Baba Leelamrutham(Tamil)	175-00
Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
Swami Samartha (Kannada)	99-00
Sri Guru Charitra (Kannada)	45-00
Shiridi Aarathi(Tamil)	15-00
Stavana Manjari(Tamil)	10-00
Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra(Kannada)	55-00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS

c/o, Sri Manga Bharadwaja Trust,

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad -500068
Phone : 74160 41550

Branch Office: Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole,
Prakasam Dt., Andhra Pradesh - 523002
Phone: 08592 233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja
Trust(Publications)", payable at Hyderabad
OR Ongole.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.
**Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,
Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.**

**ప్రకాశం జిల్లా ఒంగోలు సమీపంలోగల గుమ్మికంపాడు గ్రామ తివారులో
సమాధిస్థితులైపున్న మాతృదేవి దివ్యసన్మాధి**

**మాతృదేవిని దల్మంచుకునే భక్తుల సాకరాయిరం త్వలతగఱిన నిరాణం జరుగుతున్న
'భక్తు నివాస్' భవన సముదాయము**

IF UNDELIVERED, PLEASE RETURN TO: SRI MANGA BHARADWAJA TRUST, KONDAIAH BUNK STREET,
KOTHAPETA, ONGOLE, PRAKASAM DT., A.P. - 523002.